Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 311
Vineri 19 aprilie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Acolo unde Lenin s-a născut

de NIKOLAI FLEROV

Pe malul Volgăi cu întinse ape,
Turnat în bronz, stă el, mereu aproape.
Peste oraș, sub cerul azuriu,
In inimile noastre veșnic viu.

Cu haina peste umeri aruncată,
Cu șapca-n mînă, iată-l printre noi;
E vorba lui chemare-nflăcărată,
Numai lumină — ochii lui vioi.

Iată, privește Lenin peste țară,
Mijindu-și ochii blînzi, înseninat.
Și-i parcă gata să pornească iară
Pe străzile pe care a umblat.

De aici de sus se vede-n depărtare
Cum cresc din coșuri nouri grei de fum
Și dincolo de Volga, pînă-n zare,
Se-ntind mărețe șantiere acum.

Se-nalță brațe lungi de macarale
Și duduie mașinile din greu...
Ulianovsk din rodul muncii sale
Gătește daruri Patriei mereu...

...Orașul pare aurit de soare;
Lin lunecă pe apă un vapor.
Pe-aripi de vînt plutește-n depărtare
Numele lui Ilici, nemuritor

In romînește de ION BUNESCU

V. I. LENIN

— 87 de ani de la nașterea sa —

Se împlinesc, la 22 aprilie, 87 de ani de la nașterea neuitatului Vladimir Ilici Lenin, marele continuator al lui Marx și Engels, genialul teoretician al marxismului și al revoluției proletare — întemeietorul gloriosului P.C.U.S. și al primului stat socialist apărut în lume: Uniunea Sovietică.

Atît în cursul vieții lui Lenin cît și în cele trei decenii care i-au urmat, omenirea a fost frămîntată de evenimente zguduitoare. Și fiecare zguduire și prefacere a adeverit cum nu se poate mai convingător dreptatea și temeinicia ideilor pe care le-a dat la iveală și pentru care a luptat marele Lenin.

In cea de a doua jumătate a secolului trecut, Marx și Engels au creat socialismul științific — marxismul. Ei au făcut o analiză profundă a dezvoltării materiale și spirituale a societății omenești, au arătat legile obiective ce condiționează această dezvoltare și au făurit principiile generale după care trebuie să se călăuzească, în aceste condiții, orice acțiune reală de transformare a societății, potrivit cu nevoile și năzuințele popoarelor. Lenin și-a însușit adînc și creator această învățătură științifică și a dezvoltat-o în chip genial în noile condiții ale veacului nostru, cînd capitalismul a atins ultimul său stadiu de dezvoltare — imperialismul. Inzecind și insutind exploatarea și mizeria, dînd naștere la războaie pustiitoare, imperialismul a provocat nenorociri și jertfe uriașe popoarelor. Lenin a demonstrat prin întreaga sa activitate teoretică și practică de mai bine de treizeci de ani că în aceste condiții noi, misiunea istorică a proletariatului de a izbăvi omenirea de cătușele exploatării capitaliste a devenit o chestiune arzătoare la ordinea zilei, o problemă a practicii directe. Proletariatul și toți oamenii muncii nu puteau aștepta venirea „de la sine" a societății socialiste, ci trebuiau să se pregătească și să se înarmeze, atît teoretic cît și practic, pentru revoluția ce bătea la ușă. Acestei înarmări a clasei muncitoare i-a închinat Lenin uriașa sa putere de muncă, întreaga sa viață. Totalitatea ideilor sale, leninismul, constituie o treaptă nouă a învățăturii marxiste — marxismul epocii imperialismului și a revoluției proletare.

Lenin a desfășurat o muncă uriașă pentru crearea partidului clasei muncitoare, strîns legat de masele largi ale oamenilor muncii, un partid de tip nou, revoluționar. Vechile partide social-democrate, pătrunse de oportunism și înfricoșate de revoluție, renunțaseră de fapt la marxism și conduceau proletariatul pe calea subordonării sale față de interesele burgheziei. Lenin a dat partidului clasei muncitoare un program marxist, revoluționar, stabilind ca sarcină de bază lupta pentru dictatura proletariatului. In această luptă, partidul revoluționar marxist trebuie și poate să conducă proletariatul și pe aliații săi.

Dezvoltînd marxismul, Lenin a creat o teorie bine închegată a revoluției socialiste, marcînd astfel începutul unei noi epoci în istoria mișcării muncitorești internaționale. El a demonstrat că în condițiile noi ale imperialismului, în țările în care n-a fost înfăptuită sau n-a fost dusă pînă la capăt revoluția burghezo-democratică trebuie să fie condusă de proletariat, principala condiție a victoriei fiind alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, sub conducerea proletariatului. In aceste condiții, revoluția burghezo-democratică trebuie împinsă înainte și transformată în revoluție socialistă. Din cauza dezvoltării economice și politice inegale a țărilor capitaliste în epoca imperialismului, victoria socialismului este posibilă la început în cîteva țări sau chiar într-o singură țară.

Mersul istoriei în ultimii cincizeci de ani a adeverit pas cu pas justețea teoriei leniniste. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — de la înfăptuirea căreia se vor împlini în curînd 40 de ani, și care rămîne cel mai măreț eveniment din istoria întregii omeniri — constituie o dovadă vie, nepieritoare, a temeiniciei teoriei leniniste a revoluției.

Incepînd cu primele sale lucrări teoretice, scrise către sfîrșitul veacului trecut, Lenin a arătat un interes deosebit pentru situația și condițiile de viață ale țărănimii muncitoare. Spre deosebire de conducătorii oportuniști ai social-democrației, care considerau țărănimea drept o masă reacționară, Lenin a înțeles capacitatea revoluționară a maselor muncitoare de la sate asuprite și exploatate de veacuri. Dezvoltînd și în această privință moștenirea lăsată de Marx și Engels, Lenin a tratat sub toate aspectele ei problema alianței clasei muncitoare cu masele largi ale țărănimii, în toate etapele dezvoltării societății de la revoluția burghezo-democratică la socialism.

El a subliniat de repetate ori comunitatea de interese care leagă țărănimea muncitoare de clasa muncitoare — interesul oamenilor muncii de la sate de a merge alături de clasa muncitoare și de a lupta sub conducerea acesteia pentru cucerirea puterii și construirea socialismului.

Condus de Lenin, P.C.U.S. a organizat alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, făurind o uriașă forță socială, care a nimicit puterea claselor exploatatoare și a asigurat instaurarea dictaturii proletariatului.

In condițiile noi, create prin victoria Marii Revoluții Socialiste, în fața clasei muncitoare ruse și a aliatului ei — țărănimea muncitoare — s-au pus sarcini noi. Vechea Rusie, înapoiată din punct de vedere economic și ruinată în cursul războiului și intervenției imperialiste, trebuia transformată din temelii, pentru a face din ea o mare putere socialistă. Geniul creator al lui Lenin s-a manifestat și de data aceasta cu aceeași putere într-un vast program atotcuprinzător și bazat pe datele științei celei mai înaintate — programul leninist de construire a socialismului.

Pe baza condițiilor favorabile create prin dictatura proletariatului, Lenin a preconizat socializarea mijloacelor de producție din industrie și crearea unei mari industrii socialiste, electrificarea întregii țări; transformarea socialistă a agriculturii prin unirea liber-consimțită a gospodăriilor mici și mijlocii în mari gospodării agricole colective, singurele capabile să folosească din plin toate mijloacele mecanizate și tehnica agricolă înaintată; înfăptuirea unei largi revoluții culturale, care să ducă lumina științei și a culturii pînă în cele mai îndepărtate cătune.

Planul de construire a socialismului trasat de Lenin a căpătat o confirmare strălucită în victoriile dobîndite de-a lungul anilor de către popoarele sovietice, în avîntul nemaiîntîlnit în istorie al economiei naționale și a culturii din U.R.S.S. El se adeverește din nou în succesele construcției socialiste în țările de democrație populară — între care și țara noastră — care, fiecare potrivit condițiilor ei specifice, merg pe drumul luminat de ideile leniniste.

Geniul creator al lui Lenin a trasat o cale sigură și în ce privește relațiile noului stat socialist cu lumea capitalistă care îl înconjoară. Primul act de politică externă al statului sovietic a fost „Decretul asupra păcii", semnat de Lenin. Lenin a pus la baza politicii externe a statului socialist principiul coexistenței pașnice îndelungate între socialism și capitalism — principiu confirmat cu prisosință de istorie. Ducînd cu perseverență politica leninistă de pace și de întrecere economic-culturală pașnică, Uniunea Sovietică și statele lagărului socialist au dobîndit și continuă să dobîndească numeroase succese. Numărul popoarelor ce întrețin relații strînse de prietenie cu țările socialismului crește necontenit.

In analiza sa profundă a imperialismului, Lenin a arătat că acesta se îndreaptă inevitabil spre război; dar oamenii muncii din lumea largă, interesați în menținerea păcii, pot lupta împotriva măcelurilor, demascînd pas cu pas uneltirile ațîțătorilor la război. Dezvoltînd principiul leninist al coexistenței pașnice, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a arătat că perspectiva menținerii păcii devine din ce în ce mai reală, pe măsură ce popoarele din întreaga lume își manifestă din ce în ce mai activ dorința lor de pace.

★

Ideile atotbiruitoare ale leninismului au constituit pentru partidele comuniste și muncitorești din toate țările o călăuză sigură în activitatea lor de mobilizare a maselor muncitoare la lupta în vederea transformării revoluționare a societății. Ele au înarmat, de la începuturile sale, partidul clasei muncitoare din țara noastră. Astăzi, mergînd pe drumul indicat de Lenin, Partidul Muncitoresc Romîn obține succese însemnate în dezvoltarea economică și culturală a țării pe drumul socialismului, în îmbunătățirea condițiilor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Pentru o recoltă sporită de legume și cartofi

Comparativ cu anul 1956, în acest an acțiunile legumicole se desfășoară mult mai bine. Datorită cointeresării largi a cultivatorilor de legume cît și condițiilor favorabile de climă din această primăvară, însămînțările în răsadniță au putut începe din luna februarie, realizîndu-se pînă mai zilele trecute pe o suprafață de peste 1.600.000 m.p., față de 650.000 m.p din anul trecut la aceeași dată. In prezent, răsadul de legume este bine dezvoltat mai ales în regiunile București, Timișoara, Craiova și Oradea.

In ce privește amenajarea suprafețelor în vederea irigării legumelor și cartofilor, această lucrare s-a făcut pînă acum cîteva zile pe 27.545 hectare din 65.670 hectare propuse de regiuni. Anul trecut, pînă la aceeași dată, se amenajaseră de abia 7.749 hectare. Pentru asigurarea irigației pe suprafețele amenajate, s-au reparat 98% din motoare și pompe, toate roțile vechi și s-au construit un număr de 140 roți noi.

Timpul prielnic și buna organizare a muncii au făcut ca pînă acum cîteva zile să fie plantată cu cartofi o suprafață de 164.303 hectare, din care peste 12.600 hectare cu tuberculi iarovizați. O atenție deosebită s-a acordat iarovizării cartofilor în regiunile București, Baia Mare, Constanța, Hunedoara și Timișoara. Din păcate nu același lucru se poate spune și despre regiunile Galați, Iași, Pitești, Craiova și Oradea. Din datele comunicate de direcțiile agricole regionale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, rezultă că acțiunea de iarovizare a cartofilor a fost total neglijată la gospodăriile agricole colective din regiunile Suceava, Bacău, Oradea și din cuprinsul orașului București.

In scopul obținerii unor recolte bogate de legume și cartofi este necesar ca acțiunile legumicole să fie intensificate peste tot. Avîndu-se în vedere precipitațiile puține căzute pînă în prezent și perioada obișnuită de secetă din cursul verii, este necesar să se dea o deosebită atenție amenajării terenurilor pentru irigat. Trebuie să se treacă imediat la instalarea motoarelor, pompelor și roților, a căror folosire se impune atît la plantarea răsadurilor, cît și la culturile existente în cîmp. O deosebită atenție trebuie să se acorde acestei acțiuni în regiunile Suceava, Bacău, Stalin, Cluj, Ploești și Constanța unde lucrările de amenajare a terenului în vederea irigării culturilor de legume și cartofi sînt mult rămase în urmă.

Răsadurile de roșii, ardei și vinete însămînțate în lunile februarie și martie trebuie repicate în răsadnițe semicalde și reci la distanțe mai mari, dîndu-se îngrășăminte suplimentare. Aceasta, deoarece răsadurile sînt mult dezvoltate iar pînă la plantarea lor trebuie să mai crească la loc adăpostit cca. 20-25 de zile.

Culturile de roșii, vinete și castraveți se pot planta și mai devreme în acest caz însă ele trebuie să fie adăpostite de perdele făcute din tulpini de floarea-soarelui, stuf sau coceni, pentru a se înlătura efectul dăunător al vînturilor reci.

In regiunile sudice trebuie grăbit plantatul verzei de primăvară și vară, precum și al cartofilor iarovizați.

În cinstea zilei de 1 Mai

Muncă spornică pe ogoare

SMT-uri fruntașe

● Printre cele 50 de S.M.T.-uri care pînă zilele trecute au îndeplinit și depășit planul lucrărilor din campania de primăvară este și S.M.T. Proștea Mare, regiunea Stalin. Pregătind utilajul temeinic, îndeplinind planul de contractări din timp, folosind în teren cele mai înaintate metode de lucru și dezvoltînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, mecanizatorii din această stațiune au reușit să obțină zilnic mari randamente pe tractor.

De exemplu, mecanizatorii din brigada a 6-a condusă de David Vaida, a realizat pînă la 12 aprilie planul din campania de primăvară în procent de 133%. Ei au executat lucrări de cea mai bună calitate — la arat, discuit și însămînțat pe ogoarele colectivelor din Barna și Proștea Mare și pe ale întovărășirilor din Bolan, Velt și Blăjel.

E. CRIȘAN
corespondent voluntar

● Pînă zilele trecute stațiunea de mașini și tractoare Horia din regiunea București a realizat planul din campania de primăvară în procent de 167 la sută. Un succes asemănător au obținut și mecanizatorii de la S.M.T. Bechet, regiunea Craiova, care muncind cu însuflețire în cadrul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai au depășit planul actualei campanii agricole cu 65 la sută. Merită, de asemenea, cuvinte de laudă și tractoriștii de la S.M.T. Berești, regiunea Galați, care pînă acum cîteva zile realizaseră planul de producție în procent de 150,4 la sută.

● Și mecanizatorii de la S.M.T.-urile Variaș, Freidorf Biled și Cenei, din regiunea Timișoara, folosind întreaga capacitate de lucru a parcului de tractoare și mașini agricole, au îndeplinit și depășit planul de lucru din campania de primăvară.

Prima pe trust

Zilele trecute, gospodăria agricolă de stat Domnești din trustul Gostat pentru aprovizionarea Capitalei, a primit steagul roșu de gospodărie fruntașă pe trust.

Răsplata este pe deplin meritată. In anul trecut, muncitorii și tehnicienii acestei unități au izbutit să realizeze planul producției globale în proporție de peste 117 la sută și să reducă prețul de cost cu 3,6 la sută. In același timp au fost realizate economii la salarii de 9 la sută, iar la planul de aprovizionare de 18 la sută.

Pentru depășirea sarcinilor de plan gospodăria a acordat anul trecut, drept premii suma de lei 178.000 celor mai vrednici muncitori, printre care merită să fie amintiți: Gheorghe Constantin, Moclonțiu Nicolae, Ungureanu Nicolae, Niță Florica, Cernat Maria și alții. O parte dintre ei au primit cu ocazia înmînării drapelului roșu insigna de fruntaș al recoltelor bogate.

Lucrătorii din gospodăria agricolă de stat din Domnești sînt hotărîți să obțină, în cinstea zilei de 1 Mai, rezultate și mai frumoase în muncă. Ei și-au luat angajamentul să mecanizeze lucrările de întreținere la toate culturile în proporție de 70 la sută, să obțină producții record la roșii, ardei și vinete, să depășească producția-marfă la lapte cu 30 la sută și să reducă prețul de cost al producției globale cu cel puțin 3 la sută.

In raionul Turnu Severin au fost terminate însămînțările de primăvară

In cadrul săptămînii-record, organizată în cinstea zilei de 1 Mai, țăranii muncitori din satele și comunele raionului Tr. Severin au terminat de însămînțat ultimele suprafețe destinate culturilor din epoca I și a II-a.

In frunte cu comuniștii, oamenii muncii din unitățile socialiste și din sectorul individual au desfășurat larg întrecerea socialistă și patriotică, folosind din plin timpul prielnic, tractoarele, mașinile și atelajele.

Fruntașe pe raion în această campanie s-au situat întovărășirile agricole din Cerneț, Magheru, Breznița, Bistrița și altele.

Raionul Tr. Severin este printre primele în regiunea Craiova care a terminat însămînțările de primăvară.

Succese însemnate

Pe zi ce trece, țăranii muncitori din satele și comunele raionului Codlea, antrenați în întrecere în cinstea zilei de 1 Mai, obțin succese tot mai însemnate în executarea lucrărilor agricole de primăvară. Astfel, pînă la jumătatea lunii aprilie, colectiviștii din satul Rothav au însămînțat 68 ha cu păioase, 19 ha cu cartofi, 20 ha cu sfeclă de zahăr, 7 ha cu cicoare, 4 ha cu butași pentru sfecla de zahăr. De asemenea colectiviștii din Rothav au executat în această perioadă lucrările de însămînțare a culturilor legumicole din epoca I.

Harnici s-au dovedit în această campanie agricolă și țăranii muncitori din comuna Grizbav, care au terminat de însămînțat culturile de păioase. In ultimele zile, ei au însămînțat 250 ha cu cartofi, din care 50 ha cu cartofi iarovizați pentru cultură dublă și 110 ha cu sfeclă de zahăr.

Mai mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Feldioara, printre care Ioan Badiu, Alexandru Sibianu, Ion Crizbășan, Achim Popister și alții, au terminat încă de la 15 aprilie lucrările agricole din campania de primăvară.

SIMION HUDEA
corespondent

Cîteva observații asupra culturii porumbului în lunca Dunării

Ing. VIRGIL GAVRILESCU

De la Turnu Severin și pînă la Marea Neagră, de-a lungul bătrînului fluviu, se întinde lunca inundabilă a Dunării, una din cele mai bogate și mai variate regiuni naturale ale țării. In această parte există suprafețe întinse de teren care ar putea fi folosite cu succes în agricultură dacă n-ar exista pericolul inundațiilor. Sînt însă unii ani cu primăvară secetoasă — așa cum este și anul acesta — cînd nivelul scăzut al apelor Dunării dă putința să se pună în valoare zeci de mii de hectare prin cultivare cu diferite plante valoroase și îndeosebi cu porumb.

Porumbului îi priește foarte bine în luncă. Solurile fertile de aici, căldura și umezeala potrivite, îl ajută să crească, să se dezvolte bine și să lege rod bogat. De aceea, oamenii muncii din agricultura regiunilor care au suprafețe întinse în lunca Dunării au pornit anul acesta o acțiune intensă pentru identificarea terenurilor ce pot fi însămînțate cu această cultură. In regiunile București, Constanța și Galați, bunăoară, unele gospodării agricole de stat identificaseră peste 40.000 de hectare.

Condițiile de vegetație din lunca Dunării și mai ales natura diferită a solului impun ca principalele lucrări cerute de cultura porumbului să fie făcute altfel decît pe terenurile obișnuite.

In baltă există un complex de soluri aluvionare, care, în general, se succed într-un anumit fel. Incepînd de la malul Dunării spre interiorul bălții, se întîlnesc soluri nisipoase, nisipo-argiloase, argilo-nisipoase și argiloase, pînă la soluri argiloase-negre, cu un conținut bogat în materie organică.

La pregătirea terenului în vederea semănatului porumbului este necesar să se țină neapărat seama de această succesiune. Atît pe terenurile arate de cu toamnă, cît și pe cele lucrate primăvara de timpuriu, trebuie să se execute înainte de însămînțare și a doua arătură, pentru a se distruge buruienile care cresc din abundență în aceste locuri. Pe terenurile mai nisipoase arăturile se pot face la o adîncime de 18—20 cm., pe cînd pe cele mai joase, mai argiloase, la 16—18 cm. Arătura va fi lucrată repetat cu discul și cu grapa pînă cînd se ajunge la o bună mărunțire a solului. Terenurile situate pe locuri și mai joase, care de obicei nu pot fi cultivate decît în anii secetoși, cînd nivelul apelor este foarte scăzut, necesită lucrări mai atente. Acestea sînt tocmai suprafețele care interesează extinderea culturii porumbului în anul acesta. Aici, înainte de arătură, este nevoie să se execute lucrări de curățire a terenului de vegetație prin ardere, grăpat și discuit. Pămîntul fiind moale, prima arătură nu se poate efectua decît cu animalele, mai la suprafață, pentru a înlesni zvîntarea solului. Apoi se face o a doua arătură, mai adîncă, după care se adună rizomii și rădăcinile de pipirig, și rogoz.

Semănatul porumbului în lunca Dunării trebuie făcut diferențiat și succesiv, ținîndu-se seama de natura solului respectiv. Pe cele nisipo-lutoase se poate semăna mai timpuriu, iar pe terenurile mai argiloase și mai reci, mai tîrziu.

In general, în baltă porumbul se seamănă mai tîrziu, deoarece pămîntul se încălzește mai greu din cauza apei freatice care se află la suprafață. Semănatul trebuie început cînd temperatura solului se menține timp de 5—6 zile la 10—12 grade C. De obicei pe solurile ușoare se însămînțează în jurul datei de 15—20 aprilie; lucrarea se con-

(Continuare în pag. a 4-a)

Pe pămînturile noi

Aluneca șlepul încet pe Dunăre străbătînd ținuturile sălbatice. Pe malul bulgăresc păduri de luncă nesfîrșite; pe cel romînesc șes întins cît cuprinde ochiul. Inaintam către portul Brăila. Deodată, de după un cot al Dunării, a răsărit ca din pămînt în fața ochilor noștri un fel de sat înjghebat din case și barăci. Oameni îmbrăcați în salopete forfoteau în stînga și în dreapta. Tractoarele duduiau, screperele scrîșneau prelung, iar escavatoarele mușcau lacome din pămîntul moale. Ajunsesem pe unul din șantierele Trustului de Imbunătățiri Funciare al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Șlepul a tras lîngă un ponton și am debarcat.

CE-A VĂZUT PE VREMURI MORMOCEA

Mormocea a trecut de mult de prima tinerețe. Anii i-au aninat în păr fulgi de nea și i-au sănțuit fața; nu i-au vlăguit însă puterea trupului. Este unul din fruntașii cu care șantierul se mîndrește. Brigada lui are o depășire de plan de 203 la sută.

Caut să-mi întipăresc bine în minte figura acestui fruntaș. A copilărit pe aceste meleaguri. Pe atunci apele Dunării veneau mari, se revărsau peste maluri și nu întîlneau în cale stavilă. Măturau sate întregi, înnecau pe cîmpuri bucatele. In Romanu, satul copilăriei lui, ca și în Vădeni și Baldovinești, ori în celelalte comune înșirate de la Brăila pînă la Barboși, oamenii încrucișau brațele în fața prăpădului. Cine se gîndea pe atunci să construiască diguri care să zăgăzuiască apele?

— Da, noi cei mulți eram lăsați pradă furiei apelor, ne povestește Mormocea. O dată am văzut cu ochii mei, în zorii unei zile cu cerul ca plumbul, venind puhoaiele mari. Pluteau pe ape păsări moarte și purcei înnecați. Atunci au înghițit-o apele și pe Floarea, o fată din sat pe care o iubeam. Ani de-a rîndul n-am putut s-o șterg din minte...

ASTĂZI

Mormocea Alexandru se numără printre primii mecanici veniți aici pe șantier. El, care a cunoscut urgia trecutului, s-a bucurat cel mai mult cînd a aflat că apele Dunării vor fi zăgăzuite, că prin grija partidului și guvernului vor fi redate agriculturii 16.000 ha. teren arabil și vor fi ocolite de inundație zeci de sate.

Oamenii au pornit cu entuziasm la lucru. O muncă grea în mijlocul pustietății, departe de șosele pietruite, de veselia orașelor. N-au precupețit nici un efort. Inginerul șef Nicolau, mecanicul Babenco Ion, Botică Mihai din brigada de elevetinguri, Niță Dragomir și Sperlea Gh. de la screpere, alături de Mormocea au fost în fruntea întrecerii. Au biruit rînd pe rînd greutățile.

— In ultimul timp — spune Mormocea — a apărut la noi pe șantier un dușman: vremea nărăvașă. Ploaia și lapovița. Pămîntul se moaie. Mașinile stau. Asta-i rău, tare rău!

Am aflat acum de ce-i puțin necăjit bătrînul mecanic Mormocea.

Corul ansamblului Ministerului Agriculturii și Silviculturii a sosit pe șantier spre a aduce bravilor constructori bucuria unui cîntec.

Se teme să nu-i dea vremea de rușine. Muncitorii șantierului s-au angajat să termine cu 15 zile înainte de data fixată, adică la 1 Mai în loc la 15 mai, digul provizoriu. Acesta va apăra contra inundației cele 5.000 ha. de teren arabil pe care gospodăria agricolă de stat „Iosif Ciiaci" le însămînțează cu porumb hibrid chiar în această primăvară și de pe care se va culege o producție de cca. 2.000 de vagoane de porumb boabe.

AU SOSIT PRIETENI

Singurătate? Nu întotdeauna. Astăzi, de pildă, pe șantier e sărbătoare. A sosit ansamblul artistic al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Sînt prieteni de în București, tovarăși care au venit și în acest colț de țară pentru a aduce bravilor constructori ai șantierului bucuria unui cîntec.

...Sala clubului este plină. In fața muncitorilor corul ansamblului, frumos aliniat, așteaptă semnalul dirijorului. S-a așternut tăcere adîncă. Dirijorul Adrian Stoicescu a ridicat bagheta și în sală răsună un marș viol de Karastoianov. Rînd pe rînd se desfășoară apoi numerele din program. Și soliștii Jeni Grigorescu, Marcela Sima și inginer Mănișor și băieții și fetele din echipa de dansuri sînt toți artiști amatori. Dar talentul lor, sufletul pe care-l pun în interpretare, cucerește publicul care aplaudă din toată inima.

...Cînd șlepul s-a depărtat de mai încet către firul Dunării mi se părea că ne despărțim de prieteni vechi. Fluturau mîini, șepci. Rămîneau pe mal oamenii care vor continua lupta împotriva șuvoaielor, care vor reda agriculturii noastre mii de hectare de pămînt.

GH JANGOCIU

La Smolnîi

de A. KONONOV

Un țăran bătrîn dintr-un sat îndepărtat din Siberia călătorea spre Petrograd. Pe drum le spunea la toți că merge la Lenin. Trebuia să stea de vorbă cu dînsul despre viața lui de țăran.

Bătrînul a călătorit mult. In cele din urmă a sosit la Petrograd. Pe străzile orașului văzu muncitori înarmați. Un regiment de soldați trecu cu fanfara și cu un steag mare roșu în frunte. Bătrînul se apropie de un gardist roșu și-l întrebă:

— Ce s-a întîmplat?

Acesta îi răspunse:

— Incepînd de azi trăim sub puterea sovietică.

Bătrînul porni pe străzi, întrebînd unde l-ar putea găsi pe Lenin.

Lumea îi răspundea:

— La Smolnîi.

Cutreieră o bună bucată de vreme orașul, pînă ajunse la o clădire mare.

Lîngă clădire erau aprinse focuri și stăteau mitraliere, în jurul mitralierelor umblau încoace și încolo marinari și soldați.

Aici era Smolnîi!

Bătrînului îi căzu cu tronc la inimă un marinar tînerel. Acesta lovea într-una cu tocurile de caldarîm și își freca mîinile ca să se încălzească. Era frig, iar dinspre mare bătea un vînt năprasnic.

Bătrînul îi spuse:

— Aș vrea să-l văd pe Lenin.

Marinarul îl măsură cu privirea din cap pînă-n picioare și-l întrebă:

— Și cam ce treabă ai dumneata cu Lenin?

— Am venit să-i vorbesc despre viața mea.

— Du-te, moșule, la comandant de-ți scoate un permis, — îi povățui marinarul, arătîndu-i încotro să meargă.

Pe scara clădirii stăteau înșiruiți o seamă de oameni care aveau treabă cu comandantul. Treptele largi erau murdare, lunecoase; se vede treaba că trecuse multă lume pe-aici peste zi.

Comandantul scria încet permisele. Mîna lui era deprinsă cu arma, nu cu tocul, pe care-l ținea cu multă grijă, anevoie, cu toate cele cinci degete ale mîinii.

Bătrînul căpătă un permis și porni în căutarea lui Lenin.

La primul etaj al institutului Smolnîi se împărțeau arme la muncitori și marinari. Aceștia se apropiau unul cîte unul de un soldat înalt și vesel, primeau o armă și un număr de cartușe, semnau de primire și ieșeau în curte. Acolo alcătuiau detașamente și plecau. Undeva, departe, bubuiau tunurile. In apropiere de Petrograd luptele erau în toi.

Bătrînul îl întrebă pe soldatul acela înalt unde este Lenin.

Soldatul îi răspunse zîmbind:

— In camera șaizeci și șapte.

La ușa camerei 67 făceau de gardă doi gardiști roșii: un muncitor mustăcios, trecut de ani, îmbrăcat într-un palton negru, și un flăcău cu o scurtă pe el.

Bătrînul spuse:

— Aș vrea să-l văd pe Lenin.

Muncitorul cel mustăcios se uită la dînsul și-i răspunse:

— Ia-o drept înainte pe coridor. Lenin o să rostească o cuvîntare în sala cea mare.

Abia acum își dădu seama bătrînul că toată lumea se îndrepta în aceeași direcție. Porni și el într-acolo. La capătul coridorului zări o ușă albă, larg deschisă. Lîngă ușă se îmbulzea o mulțime de lume.

Bătrînul dădu să răzbată înainte. Cînd izbuti să pătrundă înăuntru, în sală se stîrni o larmă asurzitoare.

La început bătrînul nu înțelese despre ce era vorba. Se uita cu băgare de seamă în jur. Toți cei de față strigau, băteau din palme, își aruncau în sus șepcile. Oamenii aflați în sala aceasta încăpătoare erau în cea mai mare parte oameni simpli, îmbrăcați în mantăi și în scurte marinărești. Strigau cu toții în gura mare:

— Lenin! Lenin! Lenin!

Bătrînul se ridică în vîrful picioarelor și-l zări la celălalt capăt al sălii pe Lenin.

Vladimir Ilici stătea pe o mică ridicătură și aștepta să se potolească strigătele. Apoi ridică o mînă, cerînd să se facă liniște.

Sala însă continua să strige:

— Lenin! Trăiască Lenin!

Vladimir Ilici se încruntă. Dar nu putu să reziste și zîmbi. Strigătele se întețiră și mai mult.

Lenin făcu un gest larg cu mîinile. Așteptă puțin. Apoi ridică din nou mîna dreaptă. In cele din urmă, hotărît să nu mai dea aici o atenție larmei, se înclină puțin înainte și începu să vorbească.

Deodată se făcu liniște deplină în sală.

— Tovarăși, — spuse Lenin, — revoluția muncitorilor și a țăranilor, despre a cărei necesitate au vorbit tot timpul bolșevicii, a fost înfăptuită...

Lenin a vorbit despre o viață nouă, despre puterea sovietică, a spus că trebuie să se pună capăt războiului, că pămîntul va fi luat de la moșieri și dat la țărani.

Bătrînul asculta. Ințelegea fiecare cuvînt rostit de Vladimir Ilici.

In sală se îmbulzea tot mai multă lume. Era nădușeală din pricina răsuflării a mii și mii de oameni. Pe frunțile tuturor curgea sudoarea, dar nimeni nu lua în seamă asta.

Lenin își isprăvi cuvîntarea. Bătrînul țăran își aduse aminte de satul său. Era de datoria lui să povestească acolo în sat ceea ce a spus Lenin. Și bătrînul porni pe coridor, în căutarea scării aceleia largi care ducea în stradă.

Se auzi strigat. Era marinarul acela tînăr din fața institutului Smolnîi.

— Ei, moșule, ai stat de vorbă cu Lenin despre viața dumitale? — îi întrebă el rîzînd.

— Nu, — răspunse bătrînul. — Lenin a stat de vorbă cu mine despre viața mea.

(Din volumul „Povestiri despre Lenin")

Succese la desfacerea mărfurilor și achiziții de produse agroalimentare

Numeroase cooperative de consum din raionul Zeletin au reușit să realizeze și să-și depășească sarcinile de plan ce le reveneau pe trimestrul I din acest an. Cooperativa din Corbița, de pildă, a realizat planul la desfacere în proporție de 105 la sută, la achiziții în proporție de 289 la sută. Succese frumoase au obținut și cooperativele din Glăvănești și Tăvădărești. Cooperativa din Glăvănești a realizat planul la desfacere în proporție de 140 la sută, iar la achiziții cu 296 la sută.

Produse achiziționate peste plan

Pe primul trimestru al anului acesta, Uniunea regională a cooperativelor de consum din Tg.-Neamț și-a realizat sarcinile de plan în proporție de 105 la sută. In această perioadă s-au achiziționat produse agro-alimentare în valoare de peste 500.000 lei. Valoarea mărfurilor achiziționate este cu 200 la sută mult mai mare decît valoarea mărfurilor achiziționate în perioada corespunzătoare anului trecut. Printre altele s-au achiziționat peste planul trimestrial circa 2 vagoane mere, peste 15.000 kg rădăcinoase, 35.000 kg fasole și 185.000 ouă, etc.

Fruntașe în munca de achiziții s-au situat cooperativele din: Urecheni, care au realizat planul în proporție de 262 la sută, Păstrăveni cu 222 la sută și cea din Brusturi, cu 165 la sută.

In cinstea zilei de 1 Mai lucrătorii din cooperația de consum a raionului Tg.-Neamț luptă pentru a realiza sarcinile de plan pe primul semestru al anului pînă la data de 30 aprilie.

In laboratorul pentru controlul semințelor

In laboratorul regional pentru controlul semințelor din Oradea se duce o activitate rodnică, menită să contribuie la desfășurarea campaniei de primăvară. In ultimele zile s-au primit pentru analiză probe de porumb de la gospodăriile agricole colective din Simian și Arpășel, precum și probe de orez de la întovărășirea din Ineu.

Planul laboratorului pe trimestrul I al anului a fost realizat în proporție de 114,3 la sută.

In clișeu laboranta Maria Gherdan analizînd puritatea la sămînța de orez.

Foto: SEVERIN P.

IN SPRIJINUL CAMPANIEI AGRICOLE de primăvară

A sosit foaia volantă

Iat-o. Pe coperta ei, împodobită cu un tractor, pe care desenatorul anonim s-a străduit să-l înfățișeze cît mai bine după chipul și asemănarea modelului, ceea ce, trecînd peste unele mici stîngăcii, a reușit, citim:

TRACTORUL
Organ al organizației de bază P.M.R., U.T.M. și sindicale — S.M.T. Costești

Cuprinde cîteva file și e scrisă de la un capăt la altul de mînă. Tirajul ei — cît numărul brigăzilor stațiunii, nouă de toate: cîte un exemplar de brigadă.

Materialele sînt, firește, la ordinea zilei. Articolul cu care se deschide numărul de față vorbește despre marile avantaje ale mecanizării lucrărilor agricole, dînd totodată sfaturi concrete asupra felului cum trebuie lucrat pămîntul de tractoarele stațiunii în condițiile acestei primăveri, pentru a se pune temelii trainice unei recolte bogate.

Un sfat și un îndemn. Un îndemn foarte la locul lui, căci, așa cum se vede din materialul următor, un articol de analiză, la data apariției foii volante, S.M.T. Costești, din regiunea Pitești, fruntașă în campaniile agricole anterioare, ocupă... ultimul loc.

Dacă brigada a 8-a, de pildă, a realizat o viteză de lucru marcată cu un fulger (căci trebuie să spunem că articolul de care e vorba e ilustrat într-un chip cu totul original), iar brigada a 9-a o viteză marcată cu un avion, aceste brigăzi depășindu-și cu succes sarcinile de producție, apoi alte brigăzi „au mers" de la bun început tare încet. Ce are de zis brigada I, de pildă, a cărei marcă este simbolizată printr-o rață, sau brigada a 2-a, care, așa cum ne arată desenul, merge ca... racul?!.

Situația se vede clar din foaia volantă. Unii tractoriști sînt pe merit lăudați, alții, tot pe bună dreptate, sînt luați „peste... roată, pardon — peste picior". De, dacă nu-și văd de treabă cum se cuvine, dacă absentează de la lucru sau sînt nedisciplinați! Nu le prea vine dumnealor acum la îndemînă să vadă tovarășii de muncă făcînd haz pe seama lor.

Foaia volantă știe să laude, dar știe să și urzice. Așa că celor cu „musca pe... tractor, pardon — pe căciulă", nu le rămîne decît măcar de acum înainte s-o dreagă. Că dacă unii au tras la muncă, iar alții au tras la... umbră, S.M.T.-ul s-a tras și el în coadă.

...Așa era situația cînd a venit foaia volantă, care, vorba ceea, a picat la timp și a picat bine. Dovadă că e așa, e că în zilele care au urmat, sfaturile și îndemnurile ei au dat... rod, iar înțepăturile ei și-au atins ținta, făcînd S.M.T.-ul să salte de la coadă, unde se afla, tocmai hăt pe locul al doilea pe regiune.

De unde se vede că foaia volantă e întotdeauna binevenită...

IGOR BLOCK

Vie activitate în regiunea Cluj

Cele peste 1.000 de cămine culturale din regiunea Cluj desfășoară o susținută propagandă agrotehnică în actuala campanie de primăvară. La căminele culturale din Bogata, Luduș, Mihai Viteazu, Leșu inginerii agronomi de la punctele agricole și cadrele didactice din comune au conferențiat în fața țăranilor muncitori despre felul cum trebuie aplicate îngrășămintele chimice și naturale, despre executarea arăturilor, avantajele folosirii semințelor de porumb hibrid, importanța prevenirii și combaterii eroziunii solului, precum și despre alte probleme privind desfășurarea muncilor la zi. Cele mai multe conferințe au fost însoțite de diafilme sau jurnale documentare pe teme agricole.

In această campanie și filiala Cluj a S.R.S.C. și-a intensificat activitatea în vederea popularizării metodelor agrozootehnice înaintate. Mulți profesori și conferențiari de la Institutul agronomic din Cluj au organizat consfătuiri sau au făcut demonstrații practice la sate asupra aplicării unor metode agrotehnice avansate. Asemenea consfătuiri au avut loc la Stoiana, Apahida, Romuli, Ilva Mare și în alte sate.

Căminul cultural din satul Mărul trebuie să-și justifice existența

Țăranii muncitori din satul Mărul, comuna Crijma, raionul Caransebeș, sînt mîndri de frumoasa clădire a căminului cultural, construit în anii puterii populare. Din păcate însă, activitatea de pînă acum a căminului lasă foarte mult de dorit.

Conducerea căminului, în frunte cu tov. Tunea Simion, nu s-a preocupat să organizeze o serie de programe artistice urmate de conferințe sau sfaturi agrotehnice, pentru a sprijini astfel desfășurarea campaniei de primăvară. Biblioteca este mereu închisă, iar sala de festivități murdară și neîngrijită, cu aparatul de radio defect, nu atrage pe nimeni.

Deși această stare de lucruri persistă de multă vreme, nici comitetul executiv al sfatului popular comunal și nici activiștii secției culturale a sfatului popular raional Caransebeș nu s-au preocupat de îndreptarea acestei situații. Sătenii din Mărul sînt însă de părere că ar fi de dorit ca cel puțin de acum înainte organele locale să ia măsuri pentru a pune pe roate activitatea acestui cămin cultural.

H. VICHENTIE
corespondent

Prototipuri de utilaje agricole primite din U.R.S.S.

An de an, țara noastră primește ajutoare prețioase și dezinteresate din partea Uniunii Sovietice, pentru dezvoltarea procesului de mecanizare a lucrărilor agricole, în scopul întăririi agriculturii R.P.R. Un astfel de ajutor s-a primit de curînd prin Comisia Romîno-Sovietică de colaborare tehnico-științifică în baza Planului de colaborare tehnico-științifică încheiat între Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. și Ministerul Agriculturii și Silviculturii al R.P.R. pe anul 1957.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. a primit gratuit din partea Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., numeroase prototipuri de mașini agricole cum sînt: Un tractor D.T.-24, o combină cerealieră S-8, un plug de desfundare P.U.N., 1, 7 și unul P.S.V. — 120 — 50, o instalație de ploaie artificială D.D.—45, o instalație de pompare electrică V.E.—2,5, freze pentru pășune F.B., o săpătoare de șanțuri L.K.—2 și alta K.M.—1.400, etc.

De asemenea, s-a mai primit un agregat pentru pregătirea nutrețurilor concentrate A.K.K.—1,2, o instalație de dezinfecție auto, 5 hrănitoare artificiale pentru păsări, cîte 5 complete de utilaj pentru însămînțarea artificială la vite cornute mari și la ovine, două laboratoare de cîmp pentru executarea cercetărilor de sol și altele.

Mari economii de araci prin folosirea sistemului de șpalieri simpli

Soarele poleia cu aur întinsul viilor de la secția Răstoaca a gospodăriei de stat Florești, regiunea Galați, cînd am poposit aici, zilele trecute, împreună cu inginerul Constantin Vintea. Numeroși muncitori — unii din satele învecinate, alții veniți tocmai de prin regiunea Suceava, lucrau la arăcitul și legatul vițelor.

Mi-a atras atenția din capul locului faptul că vițele nu erau legate nici pe spalier de sîrmă, nici pe araci, în jurul fiecărui butuc, — așa cum se obișnuiește. In schimb, ei construiau niște spalieri numai din araci, pe care apoi legau corzile folosind mlaje. Inginerul Constantin Vintea mi-a risipit îndată nedumerirea, explicîndu-mi:

— Timp de doi ani eu am aplicat acest nou sistem de spalier la gospodăria de stat Panciu, pe aproape 600 hectare cu vie și am obținut rezultate deosebit de frumoase, deși noua metodă nu se folosea pînă în 1954 în regiunea noastră. După cum se vede, sistemul de susținere a vițelor pe spalier simplu se compune din araci ce se întind pe un singur rînd de o parte și de alta a fiecărui butuc — și alți araci care se leagă de primii, orizontal, în trei etaje. Primul rînd de araci se pune la înălțimea obișnuită a sîrmei de spalier, al doilea la 50 cm. de primul rînd, iar al treilea la 70 cm. de al doilea. Aracii înfipți în pămînt la adîncime de 15—20 cm. trebuie să fie mai groși, cu diametrul de 4—5 cm. Cei orizontali, de care se leagă coardele și lăstarii viței să fie mai subțiri — adică de 1,5 cm.

— Și care sînt avantajele noului sistem? l-am întrebat pe inginerul Vintea.

— Foarte mari. In loc de 8—10 araci pentru fiecare butuc cît este necesar lucrîndu-se în mod obișnuit, — prin noul sistem nu se mai folosesc decît 4 araci. La 4.000 de butuci de pildă, numărul aracilor se reduce de la 32.000 la 16.000. In 1956, la gospodăria de stat Panciu, adoptîndu-se acest sistem, s-a făcut o economie de 2 milioane de araci. Și aici, în gospodăria de stat Florești, s-a obținut în 1956 prin același sistem o economie de peste 450.000 de araci. Dar nu e vorba numai de economia de material. Lucrîndu-se în felul acesta, arăcitul se face și într-un timp mai scurt, reducîndu-se complet și prejudiciul din cursul vegetației viei. Apoi, lucrarea se face și mai ușor față de vechiul sistem de arăcit în rînduri duble, neregulate. In plus, la stropit se poate folosi motopompa, iar prășitul în vie se execută mecanic nu manual, deoarece spațiul dintre două rînduri de butuci se mărește. In sfîrșit, vițele au și mai mult soare și aer.

...Am stat de vorbă apoi cu multe muncitoare fruntașe ca Ciofu Margareta, Baciu Cornelia, Moraru Aglaia și altele care mi-au confirmat că într-adevăr, lucrînd după noul sistem de spalier simplu, munca e mai ușoară și mai spornică. Multe dintre ele, în loc de 200 de butuci pe zi cît e norma, reușesc să lege 260—270 de butuci cîștigînd peste 20 de lei zilnic.

AL. RAICU

DISCUȚII

„DESECĂRI" de Ing. Valeriu Blidaru — O LUCRARE UTILĂ

Prin bunăvoința autorului am avut ocazia să consult încă în manuscris, înainte de tipărire, părți din lucrarea „DESECĂRI" a inginerului Valeriu Blidaru și mărturisesc că am așteptat cu nerăbdare apariția și posibilitatea de a avea la îndemînă lucrarea întreagă.

Intr-adevăr, prin tipărirea lucrării în 1956, de către Editura Agro-Silvică de Stat, s-a umplut un gol în literatura noastră tehnică, lucrarea inginerului Valeriu Blidaru fiind primul tratat autohton larg cuprinzător al domeniului desecărilor.

In tratat, autorul folosește literatura tehnică străină, de specialitate, cea mai nouă și cu deosebire apelează la lucrările de înaltă factură tehnică ale autorilor sovietici, în care se oglindește experiența vastă a tehnicii sovietice hidroameliorative.

Au contribuit la îmbogățirea materialului și la factura prezentării, cunoașterea temeinică de către autor a problemelor de hidroameliorație din țara noastră și a posibilităților tehnicii noastre, precum și experiența didactică bogată, făurită în calitate de conferențiar la Facultatea de Hidroameliorații.

Capitol cu capitol, autorul expune materialul într-o ordine logică, cu dezvoltările teoretice necesare și dînd totodată îndrumări concrete, formule și abace de calcul, necesare studiilor și proiectării. Efectuării lucrărilor de drenaj, exploatării și întreținerii sistemelor de desecare li se consacră capitole deosebite.

Lucrarea „Desecări" a ing. Valeriu Blidaru, apărută în 1956, împreună cu lucrarea „Irigații" a aceluiași autor, apărută în 1954, s-au impus prin valoarea lor științifică și utilitatea lor practică și în prezent sînt utilizate într-un cerc larg. Aceste lucrări sînt consultate de studenți, nu numai acei ai Facultății de Hidroamelioratie ci și de studenții Facultății Hidrotehnice din Institutul de Construcții, pentru completarea cunoștințelor căpătate la cursuri și pentru indicații necesare întocmirii proiectelor. De asemenea le găsim pe birourile inginerilor și tehnicienilor din institutele noastre de proiectare.

Lucrările inginerului Valeriu Blidaru sînt adeseori preferate tratatelor străine, consacrate, accesibile uneori în traducere, pentru adaptările la împrejurările locale pe care le conțin, pentru numeroasele exemplificări cu date și lucrări executate în țara noastră, care înlesnesc într-o mare măsură trecerea, în procesul de proiectare, de la faza de concepție teoretică, generală, la faza de rezolvare concretă, practică.

In lucrarea „Desecări" autorul nu ezită să trateze și o problemă în afară de domeniul specific al hidroameliorațiilor, în paragraful „Drenaje pentru evacuarea apei din centrele populate și de pe șantierele de construcții", ceea ce găsesc că este în folosul efectiv al proiectanților, care nu găsesc prea indicații pentru astfel de probleme.

Voi reproșa însă autorului unele tratări pe care le consider ca avînd dezvoltări neîndestulător de echilibrate, ca de pildă o extindere prea mare a problemei colmatărilor sau limitarea la mult prea puțin a capitolului „Intreținerea sistemelor de desecare" (cunoscută fiind racila foarte frecventă, deosebit de păgubitoare economiei noastre naționale, a neglijării întreținerii lucrărilor, ceea ce duce la reducerea capacității de exploatare și la scoaterea lor din uz, înainte de vreme), precum și folosirea termenului de „drenaj special" pentru unele „desecări speciale" ca de exemplu, „desecările verticale" (nu „drenaje verticale"). Editurii, îmi permit — ca nespecialist — să-i reproșez compoziția inestetică a titlurilor și subtitlurilor (litere verzale drepte foarte înalte).

★

Acum, cînd pe linia Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956-1960 și a Rezoluției Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din decembrie 1956 se pune un accent deosebit pe îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii prin creșterea producției agricole, mărind productivitatea terenurilor puțin productive și extinzînd culturile pe terenuri astăzi nefolosite, lucrarea „Desecări" a inginerului Valeriu Blidaru, prin problemele pe care le tratează și prin nivelul tehnic la care le rezolvă, se situează printre lucrările de valoare, printre lucrările cele mai utile ale literaturii tehnice romînești.

Conf. univ. ing. RADU A. POP
Director tehnic al I.P.C.H.

CE SĂ CITIM

I. LUDO: REGELE PALAELIBUS

După ce a înfățișat perioada dinainte de primul război mondial, în cartea „Domnul general guvernează...", și primii zece ani de după încheierea păcii în romanul „Starea de Asediu", scriitorul I. Ludo continuă ciclul său intitulat „Paravanul de aur" cu cel de al treilea volum: „Regele Palaelibus". Cuvîntul Palaelibus este luat din presa vremii. El a circulat în timpul afacerii Skoda și înlocuia în registrele reprezentantului societății de armament pe acela romînesc de „șperț". Cîte un „palaelibus" mai mare sau mai mic au primit din partea uzinelor de armament mulți dintre guvernanții vremii liberali și țărăniști, dar cel al regelui Carol le-a întrecut pe toate. De altfel, aceasta a fost grija lui Carol în toți cei 10 ani cît a stat pe tronul Romîniei: să jefuiască și să care în străinătate cît mai mari sume de bani, ca să aibă din destul și atunci cînd nu va mai fi rege. Pentru aceasta a dat frîu liber monopolurilor apusene să exploateze țara. Pentru aceasta a vîndut Romînia capitaliștilor englezi, francezi și americani. Iar în vederea viitorului război antisovietic pe care imperialiștii îl pregăteau, Carol a încercat să înăbușe lupta clasei muncitoare, a schingiuit și omorît pe comuniști, a umplut închisorile cu adevărați patrioți.

Deși se ocupă de cele mai importante evenimente din epoca 1930—1940, deși mulțimea personajelor ar fi putut face cartea obositoare, scriitorul știe să aleagă și să prezinte în așa fel faptele, încît romanul rămîne la fel de interesant și atrăgător de la prima pînă la la ultima pagină.

SATIRĂ UMOR

Un om serios...

...Pe Stănică Vlădușel din Răzmirești, referent tehnic la Gostatul din aceeași comună, îl cunoașteți? Nu! Păcat! E o bomboană de băiat. Deunăzi... Nu. Să fiu precis. Alaltăieri, sîmbătă, mă întîlnesc cu el. Eram cu treburi pe la gospodăria unde lucrează...

— Noroc Stănică:

— Să trăiești, să trăiești tovarășe Alexe.

Și apoi obișnuitele „Ce faci?, cum îți merge?". „Mulțumesc, dar ție?" După care, străfulgerat de un gînd:

— Mă Stănică, ia spune-mi, tu-l cunoști pe Filipescu?

— Filipescu Raul? Contele?

Făcui ochii mari.

— Care conte, mă?

— Raul, contele Filipescu, contabilul de la gospodăria noastră. Ce, nu-l știi cum umblă? Pantofi cu crep ralat, costum stofă import, cravată Romarta...

— A! Lasă, nu mă interesează asta. Te-ntrebai dacă-l cunoști ca om.

— Păi ce? Raul e om? O secătură...

— Cum asta?

— Dacă nu știi, întreabă-mă pe mine. Acu' două luni, mă duc la el. Zi de leafă. Măi Raule, zic, împrumută-mi două sute pînă la chenzina viitoare.

— Așa.

— Să-l fi văzut ce mutră a făcut. Parcă ar fi băut oțet. „Nu pot frate, n-am". „Păi luași leafa". „Am luat-o dar îmi trebuie".

Nu știu de ce, dar simții că încep să mă enervez. Reluai:

— Mă interesează să-mi spui părerea ta despre Filipescu. Despre el personal, dar sincer.

Stănică și-a lipit dreapta pe inimă.

— Sincer. Omul ăsta mie nu-mi place. N-am încredere în el și pace!

— Ei! Dă-i drumu'! Scurt.

— Scurt. Filipescu e putred.

— Putred?

— Așa. Intreabă-l. Are picup la radio? Are plăci cu dansuri franțuzești? Pune mereu o placă cu una care rîde pe englezește de parcă o gîdilă careva? Pune. Deci...

— Fleacuri! Altceva mai serios, poți să-mi spui despre el?

— Mai întrebi?

— Să te-aud.

— Am o nepoată. Tînără. Adică nu prea. Să tot aibă 35 de ani. Dar drăguță. Nu zic că-i teribilă, dar face. Poate din pricina ochiului stîng care-i mai mic și a negilor de pe nas și falcă. Dar face. E cinstită. Floare. I-am propus lui Filipescu să se însoare cu ea.

— Te-ntreb de Filipescu nu de nepoată-ta!

— Păi de Filipescu... Stănică s-a dat un pas înapoi și mi-a strigat: După ce l-am așezat la masă și l-am îndopat cu de toate, abia la cafea mi-a spus că nu se-nsoară. Ei ce zici? E de ispravă contele, ori...?

Tăcui. Un minut, două.

— Păcat!

Stănică rîse, arătîndu-și dinții de aur:

— Ce păcat?

— Chiar acuma vin de la el. I-am cerut niște referințe... Dar dacă zici că nu-i om de ispravă... N-am ce face! Sînt nevoit să mai rămîn încă o zi să cer referințe de la altcineva.

— Ce referințe, tresări Stănică.

— Imi pare rău —, făcui eu fără să-l iau în seamă. Mi-a dat niște referințe... Cu ele ajungeai sigur director de gospodărie.

Stănică mă privi uimit. Apoi mă întrebă, încă nedumerit.

— Da' tu cu ce ocazie pe aici? Unde lucrezi? la Ploești, la trust?...

Deodată tresări și mă privi ca năuc.

— E vorba de cererea mea? A ajuns la tine?

— A ajuns. Te-a lăudat grozav. Frate să-ți fi fost și încă... Dar dacă nu-i om serios, n-are nici un rost să mai țin seamă de referința lui.

— Stai! Stai! N-o lua mecanic... Raul e un contabil... N-o fi el model, da' e om de...

— Contele?

— Ce conte! N-are voie omul să dea banul muncit pe ce-i place? N-are...

— Da' povestea cu nepoată-ta Lenuța?

— Maimuța aia? Cum o s-o ia pe ea un băiat frumos și subțirel ca Raul? Știi că mă faci să rîd?

Il privii drept în ochi:

— Atunci?

Mă prinse de braț.

— Măi frate Alexe, ascultă-mă pe mine... Filipescu? Măcar de-ați avea voi, acolo, la trust, zece ca el! Ți! Păi dacă e vorba, să-ți vorbesc eu despre el. E un om extraordinar... cinstit, sincer și...

Am plecat fără să-l mai ascult. De atunci n-am vorbit cu el.

ANTON ALEXE

MOTORINA, BAT-O VINA!

Toată ziua pe ogoare
Trag tractoarele la plug.
Numai colea trei tractoare
Parcă au un beteșug.
Oare care-o fi pricina?
Motorina.

Stau din zori și pînă-n seară
„Priponite" sub un tei,
Stau o zi de primăvară
In repaos cîteștrei,
Căci lipsește — bat-o vina —
Motorina.

Dar cînd stai la socoteală
Și le vezi cum trîndăvesc,
Judecînd cu chibzuială,
Te întrebi, cum e firesc:
Oare chiar să poarte vina,
Motorina?!

P.S... sau poate conducerea S.M.T. Felnac (raionul Pecica), care nu trimite suficient carburant brigăzilor de tractoare aflate pe cîmp!

B. ION

Cînd se lucrează întocmai după statut...

Intovărăşirea agricolă „Mureşul" din Micalaca, raionul Arad, împlineşte în curînd 5 ani. Dacă ar fi să o comparăm cu un om am asemui-o cu unul matur, capabil să ia hotărîri şi să le înfăptuiască. Dovadă a maturităţii e stadiul avansat de dezvoltare la care a ajuns şi încrederea de care se bucură în rîndul ţăranilor muncitori din Micalaca. E suficient să arătăm că de la 19 familii cu 39 de hectare cît avea la înfiinţare, în toamna anului 1952, întovărăşirea a crescut astăzi la 232 de familii cu 672 de hectare. Şi cu siguranţă că cifrele nu se vor opri aici. De lucrul acesta ne poate încredinţa Savu Muhuţă şi alţi cîţiva ţărani muncitori, ale căror cereri de intrare în întovărăşire îşi aşteaptă rezolvarea. Se pune întrebarea: cum au reuşit cei din întovărăşirea agricolă „Mureşul" să capete încrederea ţăranilor muncitori din Micalaca? Prin munca în comun, împărţirea cinstită a produselor şi crearea unui important fond obştesc.

Munca laolaltă

Cîtva vreme după înfiinţarea întovărăşirii, membrii ei şi-au lucrat terenurile aproape la fel ca pe timpul cînd erau individuali: fiecare ara, semăna, prăşea peticul lui de pămînt cu uneltele ce le dispunea. Văzînd însă că roadele nu-s superioare celor de pînă atunci, întovărăşiţii au hotărît să urmeze pilda gospodăriilor colective şi să-şi muncească pămînturile laolaltă. S-au gîndit că în felul acesta, folosind la o parte din munci mijloacele mecanice ale S.M.T.-ului vor reuşi să efectueze lucrările la timpul cerut de fiecare cultură, vor putea să aplice regulile agrotehnice înaintate. Aşa au şi făcut. Intovărăşiţii s-au organizat în brigăzi. Anul trecut au avut 4 brigăzi. Acum au 5. Intovărăşirea a crescut. Fiecare brigadă a primit o porţiune de teren şi un plan după care să lucreze.

Treaba fiind astfel organizată toate muncile au fost făcute la vremea lor. Cu toată inundaţia de care a suferit anul trecut o bună parte din terenuri, întovărăşirea a recoltat în medie la hectar 1.000 kg de grîu, 1.300 kg de porumb, iar la sfecla de zahăr a obţinut 35.000 kg. Pe unele parcele grîul a dat pînă la 1.800 kg, iar porumbul pînă la 3.200 kg boabe la hectar.

In anul acesta, întovărăşiţii şi-au propus să obţină, în medie, o producţie de grîu de peste 1.200 kg, iar la porumb să treacă de 2.500 kg la hectar. Cu siguranţă că vor reuşi. Mărturie pot sta cele 300 de hectare de grîu verde şi viguros pe care întovărăşiţii l-au grăpat şi i-au administrat îngrăşăminte chimice cu puţin timp în urmă, şi cele 255 hectare de teren bine pregătit, ogorît, gunoit, pe care le vor însămînţa în curînd cu porumb.

Impărţeala cinstită

Toamna, în întovărăşirea din Micalaca „numărarea bobocilor" se face aşa cum scrie statutul, şi după cum indică registrele contabilului Berar. Impărţirea veniturilor se face după pămîntul dat de fiecare — conform normelor stabilite de statutul întovărăşirii. Intovărăşirea are o evidenţă strictă a tuturor membrilor care au participat la muncă, a felului muncii prestate, a atelajelor proprii pe care le-au folosit în efectuarea acestor munci. Astfel, la culesul recoltelor, membrii întovărăşiţi care au prestat un număr de zile mai mic decît cel care ar fi fost necesar pentru lucrarea terenului cu care au venit în întovărăşire plătesc în natură sau în bani, celor care au muncit mai mult, diferenţa de zile lucrate.

Fond de bază

Tot în ultimii ani, întovărăşiţii s-au gîndit că ar fi bine ca întovărăşirea lor să-şi agonisească şi o avere obştească. Astfel s-a creat un fond de seminţe pe care în nevoie să-l poată da membrilor noi intraţi în întovărăşire, s-au cumpărat 116 oi, 2 cai cu tot harnaşamentul, o căruţă, 6 prăşitoare cu tracţiune animală, o secerătoare-legătoare, un trior mecanic, o maşină de bătut porumb, 3 grape etc. Astfel au adus la fondul de bază al întovărăşirii din Micalaca. Il constituie cei trei sute de pui de găini care sînt începutul unei noi ramuri anexe, aducătoare de noi venituri. Valoarea bănească a fondului de bază al întovărăşirii „Mureşul" se ridică în prezent la 129.000 lei.

Din cele arătate se poate vedea de ce întovărăşirea „Mureşul" a căpătat stima şi încrederea tuturor ţăranilor muncitori din Micalaca.

P. VOICULESCU

Pentru o recoltă bogată de fructe

Una din marile bogăţii ale raionului Caransebeş, regiunea Timişoara, o constituie pomii roditori. Ţăranii muncitori din comunele acestui raion, îndrumaţi de organele agricole, acordă o deosebită grijă întreţinerii şi refacerii patrimoniului pomicol. In satele Mîtnicul Mare, Bolvaşniţa, Turnu Ruieni şi altele au fost curăţaţi de omizi, scăturaţi de muşchi şi licheni şi stropiţi toţi pomii. Pînă mai zilele trecute pe întregul raion numărul pomilor curăţaţi şi stropiţi împotriva dăunătorilor se ridica la 257.000.

De asemenea, în această primăvară pomicultorii de aici s-au preocupat paralel cu muncile de însămînţări şi de refacerea livezilor existente. Astfel au fost plantaţi pînă acum în golurile din vechile livezi şi pe lîngă case 14.378 diferiţi pomi roditori în special meri.

In scopul refacerii livezilor existente şi plantării de noi livezi, în comuna Valea Boului se va înfiinţa anul acesta o pepinieră, unde se va produce material săditor pomicol.

V. HAMAT
corespondent

Ce foloase avem dacă cultivăm porumb furajer

Aşa cum reiese din graficul de mai sus, de pe un hectar de teren cultivat cu porumb furajer putem obţine o cantitate de nutreţuri egală în unităţi nutritive cu nutreţurile pe care le-am recolta de pe 10 hectare de fineaţă, sau 8 hectare de păşune, sau 2,9 hectare iarbă de Sudan masă verde, sau 2,8 hectare borceag masă verde, sau 2,5 hectare ovăz boabe, sau 2,4 hectare sfeclă furajeră, sau 1,7 hectare lucernă masă verde, sau 1,5 hectare sorg masă verde.

Calculul comparativ se referă la regiunile de stepă şi silvostepă din ţara noastră.

Ateliere pentru mecanizatori la locul de producţie

— Convorbire cu tov. ing. Sever Popovici, agronom şef al S.M.T.-ului Peciul Nou, regiunea Timişoara —

După cum se ştie — în vederea asigurării bunei şi continuei funcţionări a utilajului în brazdă, o deosebită însemnătate prezintă modul cum mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodării de stat execută la locul de producţie îngrijirile tehnice şi micile reparaţii ale tractoarelor şi maşinilor agricole.

Aceste îngrijiri şi reparaţii nu se pot executa însă în bune condiţii dacă mecanizatorilor nu li se amenajează încăperi corespunzătoare, dotate cu utilaj strict necesar.

Urmînd exemplul tractoriştilor din Uniunea Sovietică, în unele staţiuni de maşini şi tractoare din ţara noastră — cum ar fi de pildă S.M.T. Peciul Nou, regiunea Timişoara — s-a făcut un serios pas înainte în ceea ce priveşte rezolvarea problemei de mai sus.

In scopul popularizării acestei experienţe ne-am adresat tov. ing. Sever Popovici, agronomul şef al acestui S.M.T., care ne-a dat următoarele lămuriri:

— Deseori, în anii trecuţi, tractoriştii noştri au întîmpinat mari greutăţi, atît la întreţinerea maşinilor cît şi la înlăturarea unor defecţiuni ivite la tractoare şi semănători, din cauză că trebuiau să lucreze fie lîngă vagonul dormitor, în plin cîmp, fie în vreo ogradă a gospodăriilor colective, sub cerul liber. Lipsa unor bancuri de lucru, praful, şi chiar ploaia făceau uneori ca îngrijirile tehnice să nu fie corespunzătoare normativului de întreţinere tehnică zilnică şi periodică a utilajului. Iar atunci cînd un tractor necesita o reparaţie mai importantă trebuia să fie adus tocmai la atelierul mecanic al staţiunii, pierzîndu-se astfel timp preţios şi consumîndu-se carburanţi cu transportul etc.

In vederea înlăturării acestor lipsuri, încă din timpul iernii, cu prilejul discutării şi încheierii planurilor de producţie în gospodăriile colective, agronomii noştri de sector au cerut conducerilor acestor unităţi să ajute la crearea unor cît mai bune condiţii de lucru mecanizatorilor. Astfel, au fost organizate primele noastre ateliere pe brigăzi la locul de producţie.

— In cadrul căror unităţi s-au amenajat astfel de ateliere? l-am întrebat pe tov. ing. Popovici

— Deocamdată la trei gospodării colective, unde există brigăzi permanente şi anume la cele din comunele Rudna, Cruceni şi Ivanda. Mecanizatorii din aceste brigăzi sînt cu toţii şi membri ai gospodăriilor colective respective. Astfel interesul lor pentru menţinerea permanentă a tractoarelor în stare de bună funcţionare i-a mobilizat să muncească ei înşişi cu vrednicie în primele zile de la sosirea brigăzii pe teren, ca atelierele locale să fie amenajate în cel mai scurt timp. La gospodăria colectivă din Rudna, de exemplu, atelierul dotat cu banc de lucru, cu scule, forje, materiale etc. a fost amenajat într-o remiză largă, tencuită şi văruită pe dinăuntru şi prevăzută cu uşi şi ferestre. Ceva mai mult, şeful brigăzii a 9-a, care lucrează aci, a cerut colectiviştilor să ajute şi la amenajarea unui mic depozit de carburanţi, alături de atelier, ceea ce s-a şi realizat. De îndată ce tractoriştii au început lucrul în cîmp, atelierul a intrat în funcţiune. Cele 8 tractoare ale brigăzii sînt adăpostite la înapoierea de la cîmp, în acest atelier, unde se fac zilnic îngrijirile tehnice. Ca urmare a întreţinerii bune făcute maşinilor, în tot timpul efectuării arăturilor, cultivaţiei, discuitului şi însămînţărilor cu culturi din epoca I, nu s-a înregistrat nici o defecţiune la tractoarele brigăzii. Un atelier asemănător — unde totodată sînt adăpostite cînd nu lucrează cele 13 tractoare ale brigăzilor a 9-a şi a 10-a, a fost amenajat şi la colectiva din Ivanda.

— Ce alte avantaje mai prezintă crearea acestor ateliere? l-am întrebat în încheiere pe tov. Popovici.

— Faptul că mecanizatorii execută îngrijirile tehnice zilnice şi periodice **chiar la sediul gospodăriilor colective** le înlesneşte să ia parte aproape în fiecare seară şi la consfătuirile de producţie ale colectiviştilor, în vederea muncilor ce urmează a fi făcute a doua zi. In felul acesta, colaborarea dintre brigăzile de tractoare şi cele de cîmp ale colectivelor se întăreşte, iar munca se poate organiza în condiţii din cele mai bune. In scurt timp, staţiunea noastră este hotărîtă să amenajeze astfel de ateliere locale şi la gospodăriile colective din comunele Poieni şi Crai Nou unde, de asemenea, lucrează brigăzi permanente.

ION DRINCU

PENTRU O RECOLTA BOGATA DE PORUMB

DUPĂ METODA lui Ghiurguţă

Era anul trecut cam pe vremea asta. Iosif Ghiurguţă, brigadierul de la gospodăria colectivă din Olari, raionul Criş, venea grăbit spre sat cu o traistă în spinare. Ce avea el în traistă de era atît de vesel, şi de ce mergea atît de grăbit au aflat colectiviştii abia la gospodărie. Unii au cam strîmbat din nas: „Cucuruz hibrid. Mare lucru. Parcă-i cine ştie ce!"

Ghiurguţă îşi făcuse însă un plan al lui şi era hotărît să-l scoată la capăt, cu orice preţ. „Am să pun două hectare de porumb hibrid" — le spunea el.

— Şi-or să fie între cele 158 de hectare ca o lingură de apă într-un butoi plin — îi întorcea cîte unul vorba.

Ghiurguţă a rămas pe gînduri. Pe aici, pe la Olari, pămînturile sînt sărace, cam sărăturoase. Cum să facă el să scoată totuşi recoltă mare din cele 30 de kilograme de sămînţă hibridă de care făcuse rost? S-a frămîntat el ce s-a frămîntat şi s-a dus apoi glonţ la preşedinte. S-a sfătuit mult timp cu acesta cum e mai bine să lucreze.

A doua zi pe cele două hectare alese spre a fi însămînţate cu porumb hibrid au şi sosit vreo 10-12 oameni cu vreo patru care de bălegar bine putrezit. „Porumbul ăsta îl semănăm, tovarăşi, în cuiburi în pătrat, la 70 de centimetri pe rînd şi tot la 70 cm. între rînduri. Il punem cu sapa, cîte 3 boabe în cuib" — spuse Iosif Ghiurguţă.

— Şi cu gunoiul ăsta putred ce facem? întrebară cîţiva.

— Gunoiul îl punem în cuiburi ca la castraveţi — doi-trei pumni de bălegar, amestecat bine cu pămînt. Ii dăm hrană de pe acum, ca la prunci — a zis Ghiurguţă vesel.

— Prea îl moşeşti mult, măi Iosife, nu face faţa cît aţa, adică făina cît tăriţa — i-a zis un prieten.

— O să vedem noi la toamnă, că atunci se numără bobocii, i-a răspuns Iosif Ghiurguţă şi şi-a văzut de treburile lui. Aşa s-a făcut că la gospodăria colectivă din Olari s-au semănat în primăvara trecută două hectare de porumb hibrid în cuiburi în pătrat şi cu îngrăşămînt natural la cuib.

Vara a trecut. Cînd pe cele 158 de hectare s-a făcut praşila I, pe cele două hectare, din cauză că porumbul din cuiburile îngrăşate crescuse mai repede, se făcea a II-a praşilă.

Seceta uscase pămîntul iască. Fir de apă n-a căzut cu lunile. Colectiviştii au văzut că nu-i apă şi şi-au pus nădejdea în sapă. O praşilă face cît o ploaie — spuneau ei — şi au prăşit porumbul de patru ori. La cules, după cum fusese timpul, n-au fost chiar aşa de nemulţumiţi. Media pe cele 158 de hectare a fost de 2.085 kilograme porumb boabe la hectar.

Ce-o da lotul de probă? — se întrebau colectiviştii. Ce-o zice cîntarul, el are ultimul cuvînt. Şi cîntarul şi-a spus cuvîntul: 4.500 de kilograme boabe la hectar.

2.400 de kilograme plus de recoltă pentru că au folosit sămînţă hibridă, îngrăşămînt în cuib şi au făcut şi patru praşile bune. E bună metoda ta, frate Ghiurguţă. Recoltă mare scoatem, îngrăşămînt economisim. La anul o extindem — au hotărît colectiviştii şi s-au ţinut de cuvînt.

Ei au pregătit bine din toamnă terenul, arîndu-l adînc şi dînd îngrăşăminte sub brazdă. In primăvara aceasta colectiviştii din Olari vor semăna cu porumb hibrid o suprafaţă de 165 de hectare. Pe 60 de hectare ei vor face însămînţatul în cuiburi aşezate în pătrat şi vor pune în fiecare cuib cîte 2-3 pumni de mraniţă amestecată bine cu pămînt. Totodată, colectiviştii vor iriga 3 hectare cu porumb.

*

E tîrziu. După o coamă de pădure, soarele s-a ascuns, obosit parcă şi el de atîta umblet pe bolta cerească.

Spre sat, cîteva grupuri de oameni se întorc din cîmp. Sînt colectiviştii din Olari. Au pregătit terenul pentru porumbul hibrid, pe care-l vor însămînţa în pătrat, după metoda lui Ghiurguţă.

— Dacă-l prăşim fain, scoatem recoltă, nu glumă. — spun ei veseli, şi cred că nu se înşeală.

ANDREI MUŞAT

La repicatul răsadurilor de roşii

La secţia legumicolă din Dobrosloveni a gospodăriei agricole de stat din Caracal, muncile agricole de sezon sînt în toi.

In fotografie: muncitoarele Barbu Maria şi Andrei Maria, fruntaşe la secţia legumicolă a G.A.S. Caracal, repicînd răsadurile de roşii.

O acţiune importantă pentru ameliorarea raselor de animale

In vederea sporirii producţiei şi productivităţii animalelor, pe lîngă ceilalţi factori ca: adăposturile, furajarea şi întreţinerea animalelor, un rol hotărîtor în această direcţie îl are folosirea la montă a reproducătorilor de rasă. Astfel, în perioada actuală acţiunea de îmbunătăţire calitativă a raselor de animale din ţara noastră este susţinută prin staţiunile de montă comunale, care sînt dotate cu un număr corespunzător de tauri, vieri, berbeci şi armăsari de mare valoare zootehnică.

Acţiunea de îmbunătăţire calitativă a raselor de animale nu s-a dezvoltat însă în ritm corespunzător. Această stare de lucruri se explică prin faptul că mulţi crescători de animale nu folosesc reproducători de rasă, întrebuinţînd pentru monta femelelor reproducători particulari neautorizaţi.

In perioada actuală, înlăturarea acestor reproducători trebuie să constituie o preocupare principală pentru organele zootehnice şi sanitar-veterinare. In multe regiuni, pentru buna desfăşurare a acestei acţiuni, organele zootehnice şi veterinare au primit un ajutor preţios din partea sfaturilor populare. In această privinţă este demn de subliniat modul cum a fost organizată acţiunea de castrare a reproducătorilor necorespunzători din regiunea Ploeşti, unde s-au obţinut bune rezultate. Nu acelaşi lucru se poate spune despre regiunile Craiova, Piteşti, Iaşi, etc. unde această acţiune n-a constituit o preocupare de seamă a organelor zootehnice şi veterinare. Astfel se explică faptul că în partea de sud a regiunii Craiova, deşi acţiunea de ameliorare a taurinelor locale se duce din anul 1949, rezultatele acestei acţiuni sînt necorespunzătoare.

Pentru ca procesul de ameliorare a raselor de animale să se desfăşoare în mod ştiinţific şi la timp, trebuie organizată acţiunea de castrare a tuturor acestor reproducători necorespunzători. Sarcina organizării şi executării acestei acţiuni revine în primul rînd serviciilor zootehnice şi sanitar-veterinare din cadrul direcţiilor agricole regionale şi secţiilor agricole raionale. Zootehniştilor le revine sarcina de a identifica toţi reproducătorii neautorizaţi pentru montă (tauri, vieri, berbeci, armăsari) organizînd împreună cu organele veterinare echipe pentru castrarea acestor reproducători, acţionînd în conformitate cu dispoziţiile ministerului.

Organizînd în bune condiţii acţiunea de castrare a tuturor reproducătorilor necorespunzători, prin luarea tuturor măsurilor în scopul ducerii acestei acţiuni la bun sfîrşit, putem contribui la îmbunătăţirea raselor de animale din ţara noastră şi la ridicarea producţiei şi productivităţii lor.

Ing. I. TATOMIR
din Ministerul Agriculturii
şi Silviculturii.

Unde duce risipa de zile-muncă

Gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Valea Roşie se numără printre cele mai vechi şi mai mari unităţi agricole cooperatiste din raionul Olteniţa. Ea cuprinde astăzi 176 de familii care muncesc laolaltă o suprafaţă de 752 ha de teren. In decursul anilor, colectiviştii de aici, dornici să-şi făurească o viaţă din ce în ce mai îmbelşugată, au creat şi dezvoltat, pe lîngă cultura plantelor de cîmp, o serie de ramuri de producţie menite să le aducă venituri băneşti însemnate. Astfel, gospodăria are în prezent o turmă de peste 600 de oi, o fermă de 21 de scroafe fătătoare, o stupină cu 60 de familii de albine, o grădină irigată ce se întinde pe 16.69 ha., 4.64 ha cu vie, 8 ha cu livadă, ateliere, iar anul acesta şi-a propus să înfiinţeze o fermă de creştere a vacilor şi o crescătorie de raţe.

Simpla înşiruire a acestor date te duce cu gîndul la recolte şi venituri băneşti mari şi, mai ales, la belşugul de produse pe care, în mod firesc, trebuie să-l primească membrii gospodăriei ca răsplată a muncii lor harnice şi unite.

Analizînd însă activitatea organizatorică, economică şi financiară pe anul care a trecut a acestei gospodării, constatăm că rezultatele dobîndite — atît în ce priveşte producţia la unitatea de suprafaţă cît şi veniturile băneşti — nu au fost nici pe departe pe măsura dezvoltării la care a ajuns. Aceste rezultate se oglindesc cum nu se poate mai bine în valoarea zilei-muncă, valoare care nu a depăşit suma de 21 de lei (produsele repartizate la o zi-muncă fiind socotite la preţ de achiziţii).

Aşa cum a subliniat şi contabilul gospodăriei, valoarea scăzută a zilei-muncă se datoreşte în cea mai mare parte nerespectării necesarului de zile-muncă planificat pentru îndeplinirea planului de producţie. Anul trecut, numărul de zile-muncă pe întreaga gospodărie a fost depăşit cu 9.070 zile-muncă, cele mai mari depăşiri constatîndu-se la cultura legumelor (3.300), la muncile de conducere, administrative şi de serviciu (1.260) şi la îngrijirea animalelor de muncă (4.324).

Spre a vedea cît de păgubitoare a fost pentru colectiviştii din Valea Roşie risipa de zile-muncă, e de ajuns să arătăm că valoarea celor 9.070 zile-muncă consumate peste plan se ridică la 190.470 lei. Numai valoarea zilelor-muncă consumate în plus la întreţinerea animalelor de muncă însumează 101.304 lei. Cît priveşte valoarea zilelor-muncă consumate peste plan la cultura legumelor, aceasta a ajuns la 69.300 lei în vreme ce veniturile realizate din acest sector au fost de numai 30.000 lei.

Se înţelege de la sine că, dacă n-ar fi făcut risipă de zile-muncă ci, dimpotrivă, s-ar fi străduit să le întrebuinţeze cu chibzuinţă, colectiviştii de aici ar fi obţinut producţii şi venituri băneşti mari şi, ca urmare firească, ar fi primit mai multe produse şi mai mulţi bani la ziua-muncă. Cu alte cuvinte, valoarea zilei-muncă ar fi fost mai mare cu cel puţin 5 lei, în cazul cînd s-ar fi respectat necesarul planificat.

Cunoscînd toate acestea, cititorul ar fi înclinat să spună: se vede treaba că la întocmirea planului de producţie şi a bugetului de venituri şi cheltuieli colectiviştii n-au dat atenţia cuvenită planificării necesarului de zile-muncă. Dimpotrivă, planificarea zilelor-muncă a fost făcută ţinîndu-se seama de suprafeţele de semănat, de producţia medie planificată, de dezvoltarea creşterii animalelor, de nivelul de mecanizare a lucrărilor, de normele de lucru şi de tarifele de zile-muncă aprobate de adunarea generală. Ba, mai mult, planificarea s-a făcut pe grupuri de culturi asemănătoare, pentru fiecare brigadă în parte, pentru fiecare fermă zootehnică, pentru fiecare atelier, construcţie precum şi pentru toate lucrările de gospodărire internă.

Atunci, va întreba, nedumerit, cititorul, de ce s-a ajuns la asemenea depăşiri care, fără îndoială, au dus la scăderea valorii zilei-muncă?

Pentru că atît consiliul de conducere cît şi comisia de cenzori n-au ţinut seama de una dintre cele mai importante sarcini ale evidenţei în gospodăria colectivă: aceea a executării unui control sever asupra îndeplinirii planului de producţie şi a bugetului. Conducerea gospodăriei a considerat că activitatea de planificare se termină o dată cu întocmirea planului. Or, este ştiut că întocmirea planului nu este decît începutul planificării, adevărata conducere planificată desfăşurîndu-se de abia după ce planul a fost întocmit. La gospodăria colectivă din Valea Roşie nu s-a organizat un control sistematic asupra exactităţii calculării zilelor-muncă şi nu s-a verificat trimestrial dacă numărul zilelor-muncă trecut în conturile personale ale membrilor şi volumul lucrărilor îndeplinite de fiecare brigadă, echipă, fermă, atelier corespunde cu numărul de zile-muncă planificat. Dacă ar fi efectuat acest control, conducerea gospodăriei ar fi constatat că deseori şefii de echipe, brigadierii, responsabilul zootehnic, şefii de ferme apreciază din ochi lucrările executate de colectivişti, calculează greşit zilele-muncă, fie prin reducerea cu de la ei putere a normelor de lucru, fie majorînd tarifele de retribuire prin calcularea de zile-muncă pentru lucrările de proastă calitate care au trebuit refăcute, fie că socotesc zile-muncă unor membri care n-au lucrat efectiv în gospodărie. Controlul era cu atît mai necesar cu cît conducerea ştia că în gospodărie existau, şi mai există încă, unii colectivişti care nu-şi dau seama că risipind zile-muncă îşi fură singuri căciula.

Faţă de această situaţie era de aşteptat ca în acest an membrii gospodăriei colective din Valea Roşie să nu mai săvîrşească greşeli în ce priveşte respectarea planificării necesarului de zile-muncă pentru îndeplinirea planului de producţie. Cercetînd însă scriptele contabile ale gospodăriei, rezultă că nici noua conducere nu se interesează de felul cum sînt folosite zilele-muncă. Se ştie doar cîte zile-muncă a efectuat fiecare din cele 4 brigăzi de la începutul anului şi pînă la 31 martie, dar cîte anume zile-muncă s-au consumat în această perioadă pe fiecare cultură (sau grupuri de culturi asemănătoare), pe specii de animale sau dacă numărul zilelor-muncă trecut în conturile personale ale membrilor şi volumul lucrărilor îndeplinite corespunde cu numărul de zile-muncă planificat, nu reiese de nicăieri, nici din darea de seamă trimestrială, nici din alt document de evidenţă.

Unde poate duce această lipsă de evidenţă şi control asupra exactităţii şi întrebuinţării zilelor-muncă nu e greu de presupus. Experienţa anului trecut a dovedit-o pe deplin. De aceea, spre a nu se pomeni la sfîrşitul anului — cînd va fi prea tîrziu — cu o depăşire de mai multe mii de zile-muncă, recomandăm conducerii gospodăriei colective din Valea Roşie să dea o atenţie deosebită felului cum sînt calculate şi întrebuinţate zilele-muncă.

N. IANCU

Lăsaţi cortina

Dacă ar fi să scriem o piesă în care actele să corespundă anilor, piesa noastră ar trebui să cuprindă 5 acte. Acţiunea primului act ar începe în anul 1952. Ca decor — cinci locuri virane, aparţinînd la 5 comune din raionul Giurgiu şi anume: Putineiu, Oinceşti, Remuş, Slobozia şi Gostinu. Cîteva cărămizi, scînduri şi o grămăjoară de var care să simbolizeze materialele ce se cer pentru ridicarea unei construcţii — hai să zicem a unui cămin cultural.

Vă asigur că cel mai mare succes l-ar avea acest prim act. In cadrul lui, curg angajamentele preşedinţilor sfaturilor populare comunale, se întocmesc felurite rapoarte, zbîrnîie telefoane, comunicînd realizări culturale.

La încheierea primului act, ar trebui chemat neapărat la rampă, pentru a fi aplaudat, regizorul spectacolului — tovarăşul Savu Ştefan, şeful secţiei culturale a raionului.

In actul 2, încep să plictisească aceleaşi angajamente. Publicul e răbdător: poate că urmează ceva mai interesant. Dezamăgire.

In actul 3 se repetă angajamentele. O singură modificare în decor: cărămizile au început să se fărîmiţeze, scîndurile s-au înnegrit, încep să putrezească bătute de ploi. Varul a dispărut: s-a amestecat cu pămîntul.

Următoarele două acte nu ar aduce în scenă nimic nou: acelaşi decor, aceleaşi dialoguri. Piesa nepăsării ar fi jucată. Fluierăturile spectatorilor ar dovedi „succesul" pe care l-au repurtat „artiştii". Ar mai rămîne de făcut un singur lucru: tovarăşul Apostol Gheorghe, preşedintele sfatului popular raional Giurgiu, să lase cortina şi să-i facă pe artişti să renunţe la jocul „de-a construcţia".

Ar fi actul 6, singurul folositor, şi care se cere scris. Nu cu condeiul, cu mistria.

după o corespondenţă trimisă
de Traian Barbălată
T. OPREA

Oameni „înţelegători"

„Oile chiaburilor ne distrug semănăturile". Işi începe scrisoarea un corespondent voluntar din satul Vadu-Părului, raionul Cricov, regiunea Ploeşti.

Din scrisoare se desprinde nepăsarea de care dau dovadă, faţă de această situaţie, preşedintele sfatului popular al comunei Albeşti, pe nume Ion Marcu, şi agentul agricol Marin Cernat. Deşi în repetate rînduri sătenii păgubiţi le-au reclamat cele întîmplate, preşedintele şi agentul agricol nu au luat nici o măsură pentru a curma abuzurile săvîrşite de chiaburi, care lasă oile pe cîmp, nepăzite.

Corespondentul este de părere că atît preşedintele cît şi agentul agricol nu fac nimic pentru a nu supăra pe chiaburi. Doar nu de florile mărului chiaburii dau celor doi puţini cu brînză şi-i poftesc la chefuri.

Secţia agricolă a raionului Cricov nu are nimic de spus?

T. O.

La gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Parţa, raionul Timişoara, a fost terminată de curînd construcţia unei maternităţi de scroafe, cu o capacitate de 30 de boxe.

Un document al prieteniei și al păcii

Zilele trecute a fost semnat la București Acordul dintre guvernele R.P. Romîne și Uniunii Sovietice referitor la statutul juridic al trupelor sovietice staționate temporar pe teritoriul țării noastre în conformitate cu tratatul de la Varșovia. Acordul constituie un nou act al celor două guverne, menit să întărească prietenia și alianța romîno-sovietică. El confirmă deplina înțelegere și unitate de vederi a țărilor noastre, ca și a celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, în rezolvarea intereselor comune ce decurg din problemele situației internaționale.

Din desfășurarea tratativelor, ca și din articolele noului acord, reiese în mod cît se poate de limpede că politica externă a guvernelor celor două țări se întemeiază pe principiile leniniste ale respectului reciproc, ale independenței și suveranității de stat, egalității în drepturi, integrității teritoriale și neamestecului în treburile interne.

Ca orice document încheiat între țările lagărului socialist și acest acord slujește cauza păcii și securității popoarelor. El corespunde pe deplin intereselor luptei pentru securitatea întregului lagăr socialist, pentru securitatea europeană. Este știut că în Declarația comună a delegațiilor guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.P. Romîne, semnată la 3 decembrie 1956 la Moscova, ambele părți au apreciat că existența blocurilor militare agresive, remilitarizarea Germaniei occidentale precum și menținerea de către S.U.A. a bazelor militare și a numeroase trupe în imediata vecinătate a statelor socialiste, creează o amenințare pentru securitatea acestor state. Opinia publică a avut în ultima vreme destule dovezi ale agresivității politicii imperialiste. E de ajuns să amintim de agresiunea împotriva Egiptului, de complotul nereușit împotriva R. P. Ungare, despre uneltirile și spionajul, actele de diversiune și propagandă dușmănoasă la adresa țărilor socialiste. In aceste condiții, guvernele romîn și sovietic au considerat că este indicată staționarea temporară pe teritoriul R. P. Romîne a unităților militare sovietice în scopul asigurării apărării comune potrivit prevederilor Tratatului de la Varșovia.

Oamenii muncii din țara noastră sînt la curent cu agresivitatea pe care o manifestă din ce în ce mai fățiș cercurile imperialiste. De aceea ei consideră staționarea temporară a trupelor sovietice pe teritoriul Republicii Populare Romîne ca o măsură înțeleaptă, corespunzătoare intereselor noastre naționale și care chezășuiește apărarea independenței și suveranității noastre de stat împotriva oricărui agresor. Poporul romîn a avut și are o atitudine de simpatie și de prietenie față de ostașii armatei sovietice care ne-au ajutat să ne eliberăm patria de sub jugul fascist și care constituie astăzi forța principală în slujba păcii.

Poporul romîn este un popor pașnic, dornic să-și desăvîrșească opera de construcție socialistă în care s-a angajat cu toate forțele. El este conștient de rolul pe care îl are țara noastră, alături de celelalte țări socialiste, în lupta pentru apărarea păcii, securității și libertății popoarelor din lumea întreagă. Tocmai de aceea, semnarea Acordului a fost salutată cu o deosebită căldură de întreg poporul romîn, căruia noua dovadă a unității de monolit a lagărului socialist îi dă încredere și siguranță în munca de construire a unei vieți noi, libere și fericite.

Cîteva observații asupra culturii porumbului în lunca Dunării

(Urmare din pag. 1)

tinuă treptat pe pămînturile mai reci chiar pînă la 1 iunie.

Adîncimea la care se îngroapă sămînța este și ea determinată de felul terenului. Pe cele ușoare se seamănă mai adînc, adică la 10-12 cm. iar pe cele grele, pe jeneși, mai în față, la 5-7 cm. Cantitatea de sămînță trebuie să fie în general mai mare (25-30 kg la hectar).

După semănat se recomandă să se lucreze cu tăvălugul inelat sau de preferință dințat, iar în caz că nu-l avem, cu un tăvălug ușor de lemn.

După răsărirea plantelor se va grăpa cultura cu grape flexibile.

O deosebită atenție se cere a fi dată executării la timpul cel mai potrivit a prașilelor. Pe terenurile din baltă, dacă se scapă porumbul în buruieni, lucrarea devine anevoioasă și uneori chiar imposibilă.

Cei mai aprigi dușmani ai porumbului în lunca Dunării sînt ciorile și insecta numită rățișoara. Acești dăunători pot aduce pagube mari și uneori chiar compromiterea totală a culturii. Prevenirea daunelor provocate de ciori se poate realiza prin paza lanurilor pînă la răsărirea plantelor. Rățișoara porumbului se combate prin prăfuire cu hexacloran după indicațiile date de inginerii și tehnicienii agronomi.

Exploatarea terenurilor din baltă necesită și unele lucrări de organizare a teritoriului. In primul rînd este necesar să se amenajeze drumurile de acces în scopul ușurării circulației atelajelor și mașinilor agricole.

Vor trebui de asemenea amenajate drumuri transversale, de recomandat pe grindurile mai înalte. Privalele de mică importanță, existente pe terenurile unităților agricole de stat din baltă, care nu asigură alimentația cu apă a marilor bazine piscicole, trebuie astupate. Se vor construi de asemenea prize, care vor ajuta la zăgăzuirea inundațiilor în cazul viiturilor apelor minime. Este necesar ca lucrările de terasamente să fie făcute pe toată lungimea bălții, în partea dinspre Dunăre unde avem asemenea privale sau depresiuni, pentru a se realiza o anumită regularizare a malurilor.

Aceste lucrări simple și ieftine trebuie făcute cu respectarea cîtorva reguli elementare. Astfel, locul ales ca bază terasamentului va fi curățat de vegetația erbacee și apoi săpat la o casma pentru a se asigura priza. Pămîntul va fi luat din gropi de împrumut exterioare, adică din partea dinspre Dunăre, și de la o depărtare de cel puțin 10 metri. Este necesar de asemenea ca mijlocul terasamentului să fie făcut neapărat din pămînt mai argilos. Terasamentul va fi bine tasat cu malul sau prin trecere cu tractorul pe șenile, iar taluzele bătute cu maiele. De asemenea trebuie identificate și amenajate de pe acum locurile (de preferință cele cu apă mai adîncă lîngă mal) unde vor staționa ambarcațiunile necesare transporturilor din timpul campaniei de semănat sau de recoltat.

Unele aspecte ale zonării producției agricole în raionul Buzău

Agriculturii țării noastre în plină transformare socialistă îi revine sarcina importantă de a realiza obiectivele stabilite de Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privitor la mărirea producției totale de cereale, cartofi, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. și creșterea producției și productivității animalelor. Sporirea producției la toate culturile agricole nu trebuie să ducă la scăderea fertilității solului. Dimpotrivă, ea trebuie menținută și ridicată cît mai mult.

Infăptuirea acestor sarcini a făcut necesară zonarea producției agricole în țara noastră. In prima etapă a zonării, Academia R.P.R. a stabilit zonele de producție și indicii de producție pe regiuni și raioane. In prezent, organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii desfășoară lucrările etapei a II-a.

Pentru raionul Buzău, ținîndu-se seama de condițiile naturale și agroeconomice s-au stabilit prin lucrarea de zonare trei zone de producție agricolă:

I. Zona cerealieră, amplasată în partea de sud-est a raionului, ce cuprinde cca 2/3 din suprafața totală.

II. Zona viticolă care cuprinde partea de est a Dealului Mare.

III. Zona pomicolă situată în partea de nord-est a raionului.

Ramura de specializare a fiecărei zone va fi aceea căreia îi sînt favorabile totalitatea condițiilor din zona respectivă. Astfel, în zona cerealieră greutatea specifică mai mare o are cultura cerealelor, în zona viticolă cultura viței de vie, iar în cea pomicolă, cultura pomilor fructiferi. Aceasta nu înseamnă însă că în zonele respective nu vor fi dezvoltate și alte ramuri de producție agricolă. Dînd preponderență uneia sau altei ramuri, lucrarea de zonare stabilește îmbinarea rațională între producția vegetală și cea animală, între cantitatea de produse agricole, materie primă și necesitățile industriei prelucrătoare de legume, fructe etc.

Imbinarea rațională a ramurilor de producție nu se va opri numai la cadrul larg al zonei de producție ci va coborî pînă la comună. In felul acesta, în cadrul comunelor se va stabili o proporție justă între diferite culturi, ținîndu-se seama de condițiile naturale și cerințele economice precum și de necesitatea menținerii și îmbunătățirii unora din condițiile naturale (pe solurile supuse eroziunii se vor cultiva plante perene etc). In comuna Stilpu, de pildă, unde există condiții favorabile culturii griului și mai puțin favorabile culturii porumbului se va extinde suprafața cultivată cu griu, iar cea cu porumb va fi restrînsă la necesitățile locale.

In ce privește sectorul creșterii animalelor, prin lucrarea de zonare, o dată cu o ușoară sporire a efectivelor de taurine și ovine și mai accentuată a numărului de porcine și păsări pe de o parte, și reducerea numărului de cabaline în raport cu gradul de mecanizare, pe de altă parte, s-a prevăzut creșterea suprafeței ocupate cu plante furajere la 7,5 la sută din suprafața totală și a cerealelor furajere de la 3,16 la sută la 5,5 la sută. Ca atare, se va pune accentul în special pe îmbunătățirea bazei furajere și aplicarea mai bună a lucrărilor de îngrijire în vederea măririi producției pe cap de animal. In acest sens, se va ține seama și de o mai bună valorificare a produselor agricole secundare.

Suprafețele cu viță de vie și pomi fructiferi vor fi extinse pe terenurile improprii sau mai puțin potrivite pentru culturile de cîmp, știut fiind că în raionul Buzău asemenea terenuri însumează o mare suprafață. Astfel, livezile vor crește de la 1,17 la sută la 2 la sută din suprafața agricolă a raionului iar vița de vie de la 3,6 la sută la 4,6 la sută.

In raionul Buzău, brațele de muncă în agricultură sînt numeroase și nefolosite în prezent în întregime, din care cauză se observă o mișcare a brațelor de muncă spre alte raioane sau regiuni. Zonarea producției agricole caută ca, printr-o nouă orientare și îmbinare judicioasă a ramurilor de producție, să înlăture acest fenomen făcînd posibil ca forța de muncă să fie folosită în cadrul raionului.

In concluzie se poate spune că prin zonarea producției agricole în raionul Buzău se vor realiza următoarele obiective: amplasarea justă a culturilor în funcție de cerințele plantelor față de climă și sol cu scopul de a se obține producții maxime la hectar, stabilirea unor proporții juste între diferitele culturi agricole (posibilitatea unei bune rotații a culturilor), utilizarea cea mai potrivită a categoriilor de folosință a terenului, folosirea rațională a forței de muncă, conservarea solului și menținerea fertilității lui, îmbinarea ramurilor de producție agricolă, vegetală și animală, satisfacerea sarcinilor ce-i revin din necesarul economiei naționale și necesarul de consum pe plan local, dezvoltarea industriei prelucrătoare de produse agricole etc.

Toate acestea vor contribui la ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

FILIP CHINEA
membru al comisiei de zonare a producției agricole în raionul Buzău

Știri agricole de peste hotare

R. F. Germană

Moșierii se-mbogățesc iar proprietățile țărănești se ruinează

Revista „Die Wirtschaft" publică un articol în care arată că politica agrară a guvernului de la Bonn favorizează pe marii proprietari de pămînt ducînd la ruinarea țăranilor cu gospodării mici. Potrivit datelor recensămîntului agricol, marii moșieri dețin 6.104.600 ha de pămînt arabil. Dintre moșieri, un număr de 3.037 posedă moșii care se întind pe o suprafață între 3.800 și 4.900 ha.

Din așa-zisele „rapoarte verzi", cum sînt denumite în Germania Occidentală rapoartele anuale despre situația în agricultură, reiese că politica agrară a guvernului de la Bonn urmărește desființarea micii proprietăți de pămînt, considerîndu-se drept bază a agriculturii doar cele 128.000 de gospodării cu o suprafață arabilă de peste 20 de ha. Potrivit ultimului raport al situației din agricultura vestgermană, între 1949 și 1955 numărul micilor gospodării agricole între 0,5 și 2 ha s-a micșorat cu 29.368, al celor între 2 și 5 ha — cu 56.394. Gospodăriile țărănești între 5 și 10 ha au scăzut în această perioadă cu 18.408. Ministrul vestgerman al Agriculturii și Alimentației, Lübke, a anunțat că în următorii ani mii de mici gospodării țărănești vor fi absorbite de marii proprietari de pămînt. Totodată, pe alte 6,5 milioane ha de pămînt, datoriile țăranilor vestgermani au sporit în epoca de după război cu aproape două miliarde mărci.

Italia

Femeile muncitoare din agricultură cer efectuarea unei reforme agrare democratice

Intre 6—7 aprilie s-a desfășurat la Bologna Conferința națională a femeilor muncitoare din agricultură, convocată de către Uniunea femeilor italiene. La lucrările conferinței au participat 800 de delegate din diferite regiuni ale Italiei.

Leonilde Iotti, membră a Secretariatului Uniunii femeilor italiene, a prezentat un raport asupra situației țărancelor italiene. Vorbind despre situația extrem de grea a diimaselor și muncitoarelor agricole, raportoarea a subliniat că se poate obține îmbunătățirea situației țărancelor numai pe calea unor transformări radicale la sate. In acest scop, a spus L. Iotti, este necesar să se efectueze reforma agrară.

Problemele locuințelor, asigurărilor sociale, construirii de școli, de spitale sătești sînt de asemenea probleme arzătoare.

In încheiere Iotti s-a ocupat de revendicările țărancelor, printre care aceea de a se acorda muncitoarelor agricole salariu egal pentru muncă egală precum și ajutoare de naștere.

Pe marginea raportului lui Iotti au avut loc discuții, și s-a adoptat o rezoluție.

IN JAPONIA

Pămîntul a 50.000 de gospodării țărănești confiscat de autoritățile americane

Autoritățile militare americane țin sub ocupația lor insula japoneză Okinawa și zoresc aci construirea unor baze militare pentru un viitor război. Pentru realizarea scopurilor lor războinice, ocupanții americani confiscă fără milă ogoarele a zeci de mii de țărani. Pînă în prezent, autoritățile americane au confiscat de la locuitorii Okinawei aproximativ 20.000 ha de teren arabil. Aproape 50.000 de familii țărănești cuprinzînd în total peste 250.000 de oameni au rămas fără pămînt. Pentru viitor ocupanții americani mai prevăd acapararea a încă 6.000 ha de pămînt. In schimbul acestui pămînt roditor, americanii oferă localnicilor sume de bani cu totul neînsemnate.

Pe teritoriul insulei Okinawa și pe întreg cuprinsul Japoniei se desfășoară uriașe manifestații de protest împotriva creării de baze militare ale S.U.A. pe teritoriul Japoniei și împotriva jefuirii populației țărănești de pe insula Okinawa.

NOTA

Scara regală

S-a scurs mai bine de jumătate de ceas de cînd cei cinci muncitori — membri ai comitetului de întreprindere — așteaptă să fie primiți de patron. Ca să treacă timpul mai repede, oamenii fumează țigări „Caporal", ieftine, din tutun negru algerian. Secretara îi privește încruntată și din cînd în cînd deschide fereastra, să iasă fumul iute, pișcător.

Afară, sineala cerului de martie e mînjită de alt fum mai negru, mai gros, țîșnit din coșurile înalte ale fabricii. Pe fiecare din ele stă scrisă — cu litere cît omul — aceeași inscripție: Amédée Prouvost — Roubaix. E numele patronului, proprietarul uneia dintre cele mai mari fabrici de postavuri și dărăcitorie din Franța, omul a cărui avere se numără în miliarde de franci.

In dosul ușilor capitonate ale elegantului său birou, domnul Prouvost e ocupat. Vorbește la telefon cu soția sa care se află la Paris. Veștile sînt bune. Cele patru rochii comandate la cea mai mare casă de mode din capitală sînt gata. A mai găsit și o haină de vizon, un adevărat chilipir, doar... cîteva sute de mii de franci. Bineînțeles că a luat-o. A, da, a cumpărat și un briliant alb-albăstrui, care se potrivește de minune la rochia de seară. Și acum, la revedere — se grăbește, mai are cîteva curse de făcut prin Paris.

Domnul Prouvost închide telefonul, zîmbește parcă unui gînd tainic, și apoi apasă pe sonerie.

— Să poftească delegația — îi comunică el secretarei, oprită în pragul ușii.

Cei cinci muncitori pășesc pe covoarele groase cît latul palmei.

Președintele comitetului de întreprindere vorbește acum în numele celorlalți:

— Am venit să rezolvăm — după cum ne-ați promis — problema coloniei de vară. Ne-ați făgăduit cinci milioane de franci pentru mărirea și amenajarea ei. Așa cum se găsește azi, nu poate cuprinde nici măcar o treime din copiii salariaților. Și dumnezeu știe cît tînjesc copiii noștri după puțin soare și aer curat.

Domnul Prouvost tuși întîi de cîteva ori, își mîngîie obrazul proaspăt bărbierit, și abia apoi vorbi:

— Domnilor, îmi pare foarte rău dar trebuie să vă anunț că problema coloniei de vară nu mai poate fi rezolvată favorabil. După cum ați aflat poate din ziare, în luna aprilie majestatea sa regina Elisabeth a Angliei va sosi într-o vizită oficială în Franța. Ei bine, domnilor, ceea ce n-ați știut însă este faptul că — și aci domnul Prouvost făcu o scurtă pauză zîmbind fericit — majestatea sa ne va face deosebita, măreața cinste de a vizita și fabrica Prouvost — Roubaix, postavuri și dărăcitorie. Cunoașteți desigur scara de intrare în birourile fabricii. E într-adevăr din marmoră, dar e cenușie, ștearsă. S-ar putea oare ca augustele picioare ale majestății sale să pășească pe o asemenea scară? Ne-am face de rîs domnilor, pentru totdeauna de rîs. Așa că am hotărît ca în onoarea acestei memorabile vizite să construim de urgență o nouă scară de intrare. Am aci în față planurile arhitectului. Va fi toată din marmoră roz, cu vine negre, împodobită cu sculpturi. O adevărată scară regală. Costă destul de mult domnilor: 5—6 milioane de franci. Dar va fi măreață, o scară demnă de fabrica noastră. Așa că înțelegeți. In fața unei asemenea situații, nu mai poate fi vorba de mărirea coloniei de vară. Și acum, domnilor, nu vă mai rețin deoarece sînt foarte grăbit.

★

Joi, 11 aprilie 1956, la orele 16, regina Elisabeth a Angliei a vizitat timp de O JUMĂTATE DE ORĂ țesătoriile Prouvost din Roubaix (Ziarele).

S. LEONARD

SELECȚIUNI DIN PROGRAMUL RADIO

In săptămîna 21—27 aprilie a.c. recomandăm cititorilor noștri să asculte următoarele emisiuni de radio:

PROGRAMUL I

Duminică 21. IV. Orele 10,00 — „De toate pentru toți"; 14,30 — Radiomagazin; 15,15 — Cîntă Maria Tănase.

Luni 22. IV. Orele 7,10 — Cu cîntecul pe ogoarele patriei; 19,10 — Din melodiile populare romînești preferate de dv.

Marți 23. IV. Orele 10,00 — Să cunoaștem folclorul popoarelor; 15,05 — Concert de muzică populară romînească; 16,15 — „Știința învinge"; 18,35 — Cîntă corul și taraful căminului cultural din com. Domnești, reg. Pitești.

Miercuri 24. IV. Orele 13,05 — Cu cîntecul și jocul din regiune în regiune; 16,15 — „Inșir-te mărgărite" — Creangă povestind copiilor: Ivan Turbincă.

Joi 25. IV. Orele 12,35 — Cîntă Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei.

Vineri 26. IV. Orele 11,20 — Figura lui Ștefan cel Mare oglindită în creația compozitorilor noștri; 14,00 — Program de muzică populară

Sîmbătă 27. IV. Orele 12,20 — Din cîntecele și dansurile popoarelor; 17,35 — „Comoara din Deltă"; 21,00 — Cronica evenimentelor internaționale.

PROGRAMUL II.

Duminică 21. IV. Orele 14,15 — Melodii lăutărești; 18,30 — Din melodiile populare romînești care v-au plăcut mai mult; 20,05 — Cîntă Ioana Radu și clarinetistul Traian Lăscuț Făgărășanu; 21,15 — Radiomagazin.

Luni 22. IV. Orele 14,03 — Cîntă orchestra de muzică populară a Sfatului Popular al Capitalei; 17,30 — Program de muzică populară; 19,15 — Teatru la microfon — „Familia" de Popov.

Marți 23. IV. Orele 21,05 — Din melodiile populare romînești care v-au plăcut mai mult.

Miercuri 24. IV. Orele 15,00 — Program de melodii populare; 19,15 — Concert de muzică populară romînească.

Joi 25. IV. Orele 14.40 — Cîntece și jocuri populare romînești; 17,15 — Curs de limba rusă.

Vineri 26. IV. Orele 18,10 — Program pentru iubitorii muzicii populare romînești.

Sîmbătă 27. IV Orele 14,03 — Din prelucrările de folclor ale compozitorilor noștri; 15,35 — Program de muzica populară.

★

Ascultați pe programul I următoarele emisiuni speciale pentru țărani: Duminică orele 7,30 — Sfaturi pentru țărani: Calendarul lucrărilor agricole pentru săptămîna viitoare, iar în restul zilelor, la orele 6,15, emisiunile agrare, după cum urmează: luni — Irigarea culturilor; marți — Lucrări în stupina; miercuri — Lucrări în grădina de legume; joi — Semănatul bumbacului; vineri — La o stațiune experimentală pomicolă; sîmbătă — Vești din G.A.S. De asemenea ascultați pe același program duminică la orele 17,00 și joi la orele 19,05 „Jurnalul satelor".

Vă recomandăm să ascultați emisiunile „Vorbește Moscova", după cum urmează: duminică orele 16,00 (pr. II); luni orele 17,45 (pr. I); marți orele 17,15 (pr. II); miercuri orele 18,00 (pr. I); joi orele 18.15 (pr. I); vineri orele 17,15 (pr. II); sîmbătă orele 16,15 (pr. I).

Ascultați știri interne și externe zilnic la orele 5,30 (pr. I), 7.00 (I) 8,15 (I), 11,00 (I), 13,00 (I), 14,00 (II), 15.00 (I), 16,00 (II), 17,00 (I), 18,00 (II), 19,00 (I), 20,00 (II), 21,00 (II), 22,00 (I), 23,00 (II), 23,52 (I), iar duminică la orele 6,30 (pr. I), 7,50 (II), 9,50 (I), 10,30 (II), 13,00 (I), 14,00 (II), 19,00 (I), 20,00 (II), 22,00 (I), 23,00 (II), 23,52 (I).

SPORT

Tribuna schimbului de experiență

Cîteva metode de muncă bune de urmat...

Cu ocazia unei consfătuiri organizate la CLUJ, cu participarea a peste 50 de președinți ai comitetelor raionale și regionale din SUCEAVA, BAIA MARE, REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ și CLUJ au fost evidențiate o serie de metode de muncă care au dat rezultate din cele mai bune. Popularizarea lor poate constitui un sprijin pentru activiștii colectivelor sportive RECOLTA, acum în pragul unei intense activități competiționale și a reluării activității sportive în aer liber.

Iată cîteva din problemele dezbătute cu acest prilej:

1. In raionul TG. MUREȘ s-au organizat o serie de întreceri pentru popularizarea unor discipline sportive. De fapt, nu popularizarea era obiectivul principal, ci stimularea colectivelor sportive și trezirea interesului pentru astfel de întreceri. Intrecerile de atletism, volei, handbal etc. s-au bucurat de un succes deosebit, pentru că o dată cu desfășurarea lor au fost desemnați și campionii raionali. In aceasta ar consta metoda care trebuie extinsă. Cît mai multe concursuri în care — ca stimulent — să existe: titlul de campion raional, cupe, etc.

Dar, la un astfel de succes trebuie să mai concure și alți factori. Iată, de exemplu, la Tg. Mureș. După fiecare etapă s-au editat buletine informative care cuprindeau rezultatele individuale, clasamentele pe sporturi și pe comune etc. Buletinele au fost difuzate prin instructorii voluntari sătești, prin corpul didactic, expuse la gazetele de perete din comune.

2. Intreceri limitate. Nu ca vîrstă bineînțeles. Astfel de concursuri au organizat activiștii sportivi din raionul JIBOU pentru sportivii din gospodăriile agricole colective. Aceste întreceri au devenit de-acum tradiționale și ele angrenează sute și sute de tineri colectiviști. Este o inițiativă interesantă care poate fi aplicată mai lesne și care contribuie totodată la formarea de secții în cadrul colectivelor de pe lîngă gospodăriile agricole colective, la creșterea numărului de sportivi, echipe etc.

3. Interesantă este și inițiativa activiștilor sportivi din raionul REGHIN. Comitetul raional C.F.S. a numit în fiecare comună cîte un responsabil sportiv care are sarcina să îndrume activitatea sportivă din satele care intră în raza comunei. O bună pregătire a acestor instructori, îndrumarea dar și stimularea lor, ajută comitetul raional C.F.S. REGHIN la obținerea unor frumoase succese.

4. Nu în puține locuri, sfaturile populare raionale consideră problema sportului drept o preocupare exclusivă a... comitetului C.F.S. Iată însă că în raionul CIMPENI lucrurile au început să se schimbe. Pentru prima oară, sesiunea de deputați a sfatului popular raional a luat, recent, în discuție problema culturii fizice și sportului. Rezultatele obținute confirmă întrutotul necesitatea unor astfel de dezbateri pe care ar trebui să și le propună toate sfaturile populare raionale. Și, n-ar fi rău ca această problemă să nu fie ocolită nici de sfaturile populare comunale.

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 16, etapa din 21 aprilie 1957:

I Știința Timișoara — Energia Ploești.
II Energia Orașul Stalin — Flamura Roșie Arad.
III Energia Petroșani — Locomotiva București.
IV Progresul Sibiu — Locomotiva Timișoara (cat. B).
V Locomotiva Arad — Știința Cluj (cat. B).
VI Dinamo Bacău — Știința Iași (cat. B).
VII Sochaux — St. Etienne (campionatul francez).
VIII Nice — Metz (campionatul francez).
IX Rennes — Toulouse (campionatul francez).
X Nancy — Reims (campionatul francez).
XI Srassbourg — Marseille (campionatul francez).
XII Sedan — Lens (campionatul francez).

MECIURI REZERVA

A Dinamo Birlad — Locomotiva Constanța (cat. B).
B Progresul Focșani — Energia Moreni (cat. B).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.80.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"